

Dansk udgave

Retsforskrifter

 49. årgang
11. april 2006

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 ⁽¹⁾	1
Erklæring	14
★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF	15
Erklæring vedtaget af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen	34
★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/22/EF af 15. marts 2006 om minimumsbetingelser for gennemførelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 og (EØF) nr. 3821/85 med hensyn til sociale bestemmelser inden for vejtransportvirksomhed og om ophævelse af Rådets direktiv 88/599/EØF ⁽¹⁾	35
Erklæringer	44

2

 (1) EØS-relevant tekst.

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) nr. 561/2006**af 15. marts 2006****om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

ud fra følgende betragtninger:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 71,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 8. december 2005, og

(1) Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 af 20. december 1985 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport ⁽⁴⁾ tog sigte på at harmonisere vilkårene for konkurrencen mellem de forskellige former for landtransport, navnlig vejtransporten, og at forbedre arbejdsvilkårene og færdselssikkerheden. De fremskridt, der er opnået på disse områder, bør sikres og udbygges.

(2) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/15/EF af 11. marts 2002 om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter ⁽⁵⁾, skal medlemsstaterne vedtage foranstaltninger, der begrænser mobile arbejdstageres maksimale ugentlige arbejdstid.

(3) Erfaringen viser, at det er vanskeligt at fortolke, anvende og kontrollere visse bestemmelser i forordning (EØF) nr. 3820/85 om køretid, pauser og hvileperioder for førere, som udfører national og international vejtransport i Fællesskabet, på en ensartet måde i alle medlemsstaterne, fordi de pågældende bestemmelser er udtrykt i generelle vendinger.

(4) En effektiv og ensartet håndhævelse af disse bestemmelser kan bidrage til gennemførelsen af de mål, de tilsigter, og hindre, at anvendelsen af bestemmelserne bringes i miskredit. Det er derfor nødvendigt at fastsætte klarere og enklere regler, som både vejtransporterhvervet og kontrolmyndighederne har lettere ved at forstå, fortolke og anvende.

⁽¹⁾ EFT C 51 E af 26.2.2002, s. 234.

⁽²⁾ EFT C 221 af 17.9.2002, s. 19.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 14.1.2003 (EUT C 38 E af 12.2.2004, s. 152), Rådets fælles holdning af 9.12.2004 (EUT C 63 E af 15.3.2005, s. 11) og Europa-Parlamentets holdning af 13.4.2005 (EUT C 33 E af 9.2.2006, s. 425). Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2.2.2006 og Rådets afgørelse af 2.2.2006.

⁽⁴⁾ EFT L 370 af 31.12.1985, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/59/EF (EUT L 226 af 10.9.2003, s. 4).

⁽⁵⁾ EFT L 80 af 23.3.2002, s. 35.

- (5) De i denne forordning fastsatte bestemmelser om arbejdsvilkår bør ikke begrænse arbejdsmarkedsparternes ret til gennem kollektive forhandlinger eller på anden måde at vedtage regler, der er gunstigere for arbejdstagerne.
- (6) Det vil være hensigtsmæssigt at definere denne forordnings gyldighedsområde meget nøjagtigt ved at specificere de hovedkategorier af køretøjer, den omfatter.
- (7) Denne forordning bør gælde for vejtransport, der udføres enten udelukkende inden for Fællesskabet eller mellem Fællesskabet, Schweiz og de lande, der deltager i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.
- (8) Den europæiske overenskomst af 1. juli 1970 om arbejde, der udføres af det kørende personale i international vejtransport (AETR-overenskomsten) som ændret, bør fortsat gælde på hele strækningen, hvis det drejer sig om godstransport og personbefordring ad vej, der udføres mellem Fællesskabet og et andet tredjeland end Schweiz og de lande, der deltager i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde eller via et sådant land med køretøjer registreret i en medlemsstat eller i et hvilket som helst land, som er kontraherende part i AETR-overenskomsten. Det er vigtigt at ændre AETR-overenskomsten hurtigst muligt og ideelt set inden to år efter denne forordnings ikrafttræden for at tilpasse den til denne forordning.
- (9) Udføres transporten med køretøjer registreret i et tredjeland, som ikke er kontraherende part i AETR-overenskomsten, bør AETR-bestemmelserne gælde for den del af strækningen, der tilbagelægges inden for Fællesskabet eller inden for lande, der er kontraherende parter i AETR-overenskomsten.
- (10) Da genstanden for AETR-overenskomsten falder ind under denne forordnings gyldighedsområde, har Fællesskabet kompetence til at forhandle og indgå denne overenskomst.
- (11) Hvis en ændring i Fællesskabets interne regler på det pågældende område kræver en tilsvarende ændring i AETR-overenskomsten, bør medlemsstaterne i fællesskab tage skridt til hurtigst muligt at få ændret AETR-overenskomsten efter den deri fastsatte fremgangsmåde.
- (12) Listen over undtagelser bør ajourføres, således at den afspejler udviklingen i vejtransportsektoren i de sidste 19 år.
- (13) Alle nøgleudtryk bør defineres udførligt for at lette fortolkningen og for at sikre, at denne forordning anvendes ensartet. Desuden bør det tilstræbes, at de nationale kontrolorganer fortolker og anvender denne forordning ensartet. Definitionen af »uge« i denne forordning bør ikke forhindre, at føreren kan starte sin arbejdsuge på en hvilken som helst dag i ugens løb.
- (14) For at sikre effektiv håndhævelse er det afgørende, at de kompetente myndigheder i forbindelse med vejkontrol og efter en overgangsperiode kan fastslå, om køretiderne og hvileperioderne er blevet overholdt den dag, kontrollen blev udført, og de forudgående 28 dage.
- (15) De grundlæggende bestemmelser om køretid bør præciseres og forenkles, således at de ved hjælp af digitale fartskrivere kan håndhæves effektivt og ensartet i overensstemmelse med denne forordning og Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 af 20. december 1985 om kontrolapparatet inden for vejtransport⁽¹⁾. Desuden bør kontrolmyndighederne i medlemsstaterne i det stående udvalg tilstræbe at nå frem til en fælles forståelse af, hvordan denne forordning skal gennemføres.
- (16) Med reglerne i forordning (EØF) nr. 3820/85 har det været muligt at tilrettelægge de daglige køretider og pauser på en sådan måde, at førerne har kunnet køre for lang tid uden en rigtig pause, hvilket har resulteret i nedsat færdselssikkerhed og en forringelse af førernes arbejdsvilkår. Derfor bør det sikres, at opdeltede pauser fordeles på en sådan måde, at misbrug hindres.
- (17) Hensigten med denne forordning er at forbedre de sociale betingelser for de arbejdstagere, den omfatter, samt at forbedre den generelle trafikikkerhed. Dette opnås hovedsagelig ved hjælp af bestemmelserne om den maksimale køretid pr. dag, pr. uge og pr. 14-dagesperiode, bestemmelsen om, at en fører skal tage en regulær ugentlig hviletid mindst en gang pr. to på hinanden følgende uger, og bestemmelsen om, at den daglige hviletid under ingen omstændigheder bør være under ni sammenhængende timer. Da disse bestemmelser sikrer passende hvile og under hensyn til de seneste års erfaringer med den praktiske håndhævelse, er der ikke længere behov for en ordning med kompensation for reduceret daglig hviletid.
- (18) Vejtransporttjenester i Fællesskabet omfatter i mange tilfælde transport med færge eller med jernbane. Der bør derfor fastsættes klare regler for de daglige hviletider og pauser i forbindelse med udførelsen af sådanne tjenester.
- (19) Da omfanget af godstransport og personbefordring på tværs af grænserne stiger, bør både vejkontrol og kontrol på virksomhederne af hensyn til færdselssikkerheden og håndhævelsen af reglerne også omfatte køretider og hvileperioder samt pauser i andre medlemsstater eller i tredjelande, så det kan fastslås, om bestemmelserne er blevet overholdt fuldt ud og korrekt.

⁽¹⁾ EFT L 370 af 31.12.1985, s. 8. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 432/2004 (EUT L 71 af 10.3.2004, s. 3).

- (20) Bestemmelserne om transportvirksomhedernes ansvar bør i det mindste omfatte transportvirksomheder, som er juridiske eller fysiske personer, og bør ikke udelukke retsforfølgning af fysiske personer, som begår, tilskynder til eller medvirker til overtrædelser af denne forordning.
- (21) Det er nødvendigt, at førere, som arbejder for flere transportvirksomheder, giver samtlige disse virksomheder alle relevante oplysninger, således at de hver især kan opfylde deres forpligtelser i henhold til denne forordning.
- (22) De enkelte medlemsstater bør fortsat have ret til at vedtage visse relevante bestemmelser med henblik på at fremme udviklingen på det sociale område og forbedre færdselssikkerheden.
- (23) Nationale undtagelser bør afspejle ændringerne i vejtransportsektoren og begrænses til de områder, der ikke er udsat for konkurrence i øjeblikket.
- (24) Medlemsstaterne bør fastsætte bestemmelser for køretøjer, der benyttes til rutekørsel med personer på en strækning, der ikke overstiger 50 km. Bestemmelserne bør yde tilstrækkelig beskyttelse med hensyn til tilladte køretider og påbudte pauser og hvileperioder.
- (25) Af hensyn til effektiv håndhævelse af reglerne vil det være hensigtsmæssigt, at al national og international rutekørsel med personer kontrolleres ved hjælp af standardkontrolapparatet.
- (26) Medlemsstaterne bør fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordning og sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne, have afskrækkende virkning og må ikke medføre forskelsbehandling. Også tilbageholdelse af køretøjet bør i alle medlemsstater være en mulig foranstaltning i tilfælde af alvorlige overtrædelser. Denne forordnings bestemmelser om sanktioner og retsforfølgning berører ikke nationale bestemmelser om bevisbyrde.
- (27) Af hensyn til effektiv håndhævelse af reglerne bør der fastsættes ensartede bestemmelser om virksomhedernes og førernes ansvar for overtrædelser af bestemmelserne i denne forordning. Dette ansvar kan resultere i strafretlige, civilretlige eller administrative sanktioner, afhængigt af, hvad de enkelte medlemsstater bestemmer.
- (28) Målet for denne forordning, nemlig indførelse af klare, fælles regler for køretid, pauser og hviletid for førere, der udfører vejtransport, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af behovet for en samordnet aktion på tværs af grænserne bedre gennemføres på fællesskabsplan i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går forordningen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (29) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (30) Eftersom bestemmelserne vedrørende minimumsalderen for førere er fastlagt i direktiv 2003/59/EF ⁽²⁾ og skal gennemføres inden 2009, er det kun overgangsbestemmelser vedrørende minimumsalderen for medfølgende personale, der er påkrævet i denne forordning.
- (31) Forordning (EØF) nr. 3821/85 bør ændres for at præcisere bestemte forpligtelser, der påhviler transportvirksomheder og førere, og for at øge retssikkerheden og lette håndhævelsen af køre- og hviletidsreglerne ved vejkontroller.
- (32) Forordning (EØF) nr. 3821/85 bør ligeledes ændres således, at der ikke er retlig usikkerhed for så vidt angår de nye datoer for indførelsen af den digitale fartskriver og for adgangen til førerkort.
- (33) Med indførelsen af kontrolapparatet efter forordning (EF) nr. 2135/98 og dermed af elektronisk registrering af førerens arbejde på dennes førerkort i mindst 28 dage og opbevaring af data i mindst 365 dage bliver det fremover muligt at foretage en hurtigere og mere omfattende vejkontrol.
- (34) I henhold til direktiv 88/599/EØF ⁽³⁾ indebærer vejkontrol kun kontrol af daglig køretid, daglig hviletid og pauser. Med indførelsen af et digitalt kontrolapparat oplagres førerens og køretøjets data elektronisk, hvilket muliggør elektronisk analyse af oplysningerne på stedet. Dette bør med tiden gøre det muligt at foretage simpel kontrol af regulære daglige og reducerede daglige hviletider, ugentlige og reducerede ugentlige hviletider og hvil som kompensation for reducerede hviletider.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/59/EF af 15. juli 2003 om grundlæggende kvalifikationskrav og efteruddannelseskrav for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej, og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 samt Rådets direktiv 91/439/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 76/914/EØF (EUT L 226 af 10.9.2003, s. 4). Ændret ved Rådets direktiv 2004/66/EF (EUT L 168 af 1.5.2004, s. 35).

⁽³⁾ Rådets direktiv 88/599/EØF af 23. november 1988 om standardkontrolprocedurer for gennemførelse af forordning (EØF) nr. 3820/85 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport og af forordning (EØF) nr. 3821/85 om kontrolapparatet inden for vejtransport (EFT L 325 af 29.11.1988, s. 55).

- (35) Erfaringerne viser, at bestemmelserne i denne forordning og navnlig bestemmelsen om den samlede maksimale køretid i en periode på to uger ikke kan håndhæves, medmindre der som led i vejkontrollen gennemføres en effektiv kontrol i forhold til den samlede periode.
- (36) Gennemførelse af retlige forskrifter vedrørende den digitale fartskriver bør ske i overensstemmelse med denne forordning, således at visse sociale bestemmelser inden for vejtransport kan kontrolleres og håndhæves så effektivt som muligt.
- (37) Af hensyn til klarheden og overskueligheden bør forordning (EØF) nr. 3820/85 ophæves og erstattes af nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Ved denne forordning fastsættes regler for køretid, pauser og hviletid for førere, der udfører godstransport og passagerbefordring ad vej, med det formål at harmonisere vilkårene for konkurrencen mellem de forskellige former for landtransport, navnlig vejtransporten, og at forbedre arbejdsvilkårene og færdssikkerheden. Forordningen sigter også mod at fremme bedre kontrol og retshåndhævelse i medlemsstaterne og bedre arbejdspraksis i vejtransporterhvervet.

Artikel 2

1. Denne forordning gælder for følgende former for vejtransport:

- godstransport med et køretøj, hvis største tilladte totalvægt inklusive påhængsvogn eller sættevogn overstiger 3,5 ton
- personbefordring med et køretøj, der er konstrueret eller permanent indrettet til at befordre mere end ni personer, inklusive føreren, og er beregnet til dette formål.

2. Denne forordning gælder uanset køretøjets registreringsland for:

- vejtransport, der udelukkende finder sted inden for Fællesskabet, og
- vejtransport mellem Fællesskabet, Schweiz og lande, der er kontraherende parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

3. AETR-overenskomsten finder i stedet for denne forordning anvendelse på international transport, der delvis udføres uden for de i stk. 2 nævnte områder med:

- køretøjer registreret i Fællesskabet eller i lande, der er kontraherende parter i AETR-overenskomsten, under hele transporten
- køretøjer registreret i et tredjeland, der ikke er kontraherende part i AETR-overenskomsten, dog kun på den del af strækningen, der tilbagelægges inden for Fællesskabet eller i lande, der er kontraherende parter i AETR-overenskomsten.

AETR-bestemmelserne bør bringes i overensstemmelse med denne forordning, således at de væsentligste bestemmelser i denne forordning ved hjælp af AETR-overenskomsten kommer til at gælde for sådanne køretøjer for den del af strækningen, der tilbagelægges inden for Fællesskabet.

Artikel 3

Denne forordning gælder ikke for vejtransport med:

- køretøjer, der benyttes til rutekørsel med personer, såfremt rutens længde ikke overstiger 50 km
- køretøjer, hvis højeste tilladte hastighed ikke overstiger 40 km i timen
- køretøjer, der ejes eller lejes uden fører af de væbnede styrker, civilforsvaret, brandvæsenet og ordensmagten, såfremt transporten sker som led i disse tjenesters funktioner og er under deres kontrol
- køretøjer, herunder køretøjer, der anvendes til ikke-kommerciel transport af nødhjælp, i katastrofetilfælde eller under redningsoperationer
- specialkøretøjer, der anvendes til lægelige opgaver
- specialkøretøjer til vejhjælp inden for en radius af 100 km fra deres hjemsted
- køretøjer, der prøvekøres på veje med henblik på teknisk udvikling, reparation eller vedligeholdelse, og nye eller ombyggede køretøjer, som endnu ikke er taget i brug
- køretøjer eller en kombination af køretøjer med en største tilladt totalvægt på ikke over 7,5 tons, der benyttes til ikke-erhvervsmæssig varetransport
- erhvervskøretøjer, der har veteranbilstatus i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor der køres i dem, og som anvendes til ikke-erhvervsmæssig personbefordring eller godstransport.

Artikel 4

I denne forordning forstås ved:

- a) »vejtransport«: al kørsel, som helt eller delvis foregår på veje, der er åbne for offentlig adgang med et køretøj i tom eller lastet stand, som er bestemt til personbefordring eller godstransport
- b) »køretøj«: et motorkøretøj, et trækkende køretøj, en påhængsvogn eller en sættevogn eller en kombination af disse køretøjer i overensstemmelse med følgende definitioner:
- »motorkøretøj«: ethvert motordrevet køretøj, der kører på vej og normalt anvendes til personbefordring eller godstransport, og som ikke til stadighed bevæger sig på skinner
 - »trækkende køretøj«: ethvert motordrevet køretøj, der kører på vej og er specielt indrettet til at trække, skubbe eller flytte påhængsvogne, sættevogne, redskaber eller maskiner, og som ikke til stadighed bevæger sig på skinner
 - »påhængsvogn«: ethvert køretøj, der er bestemt til at blive koblet til et motorkøretøj eller et trækkende køretøj
 - »sættevogn«: en påhængsvogn uden foraksel, der tilkøbes således, at en betydelig del af dens egen vægt og vægten af dens ladning bæres af det trækkende køretøj eller af motorkøretøjet
- c) »fører«: enhver person, som fører et køretøj, selv om det kun er i et kort tidsrum, eller som befinder sig i et køretøj for i givet fald at kunne føre det
- d) »pause«: enhver periode, i hvilken en fører hverken må udføre kørsel eller andet arbejde, og som udelukkende benyttes til rekreation
- e) »andet arbejde«: enhver aktivitet, der er defineret som arbejdstid i artikel 3, litra a), i direktiv 2002/15/EF, undtagen »kørsel«, herunder arbejde udført for den samme eller en anden arbejdsgiver inden for eller uden for transportsektoren
- f) »hvil«: enhver sammenhængende periode, i hvilken føreren frit kan disponere over sin tid
- g) »daglig hviletid«: den daglige periode, i hvilken føreren frit kan disponere over sin tid; dette begreb dækker »regulær daglig hviletid« og »reduceret daglig hviletid«
- »regulær daglig hviletid«: ethvert hvil på mindst 11 timer. Denne regulære daglige hviletid kan subsidært tages i to perioder, hvoraf den første periode skal være på mindst tre sammenhængende timer og den anden på mindst ni sammenhængende timer
 - »reduceret daglig hviletid«: ethvert hvil på mindst ni timer, men mindre end 11 timer
- h) »ugentlig hviletid«: en ugentlig periode, i hvilken føreren frit kan disponere over sin tid; dette begreb dækker »regulær ugentlig hviletid« og »reduceret ugentlig hviletid«:
- »regulær ugentlig hviletid«: ethvert hvil på mindst 45 timer
 - »reduceret ugentlig hviletid«: ethvert hvil, som er mindre end 45 timer, men som, med forbehold af betingelserne i artikel 8, stk. 6, kan reduceres til mindst 24 timer i træk
- i) »uge«: tidsrummet mellem mandag klokken 00.00 og søndag klokken 24.00
- j) »køretid«: varigheden af de køreaktiviteter, der optegnes:
- automatisk eller halvautomatisk ved hjælp af kontrolapparatet som defineret i bilag I og bilag I B til forordning (EØF) nr. 3821/85, eller
 - manuelt som krævet i artikel 16, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3821/85
- k) »daglig køretid«: summen af køretiderne mellem slutningen af en daglig hviletid og begyndelsen på den næste daglige hviletid eller mellem en daglig og en ugentlig hviletid
- l) »ugentlig køretid«: summen af køretiderne i løbet af en uge
- m) »største tilladte totalvægt«: den højeste tilladte vægt af det køreklare køretøj, inklusive nyttelast
- n) »rutekørsel med personer«: indenlandsk og international personbefordring som defineret i artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 684/92 af 16. marts 1992 om fælles regler for international personbefordring med bus ⁽¹⁾
- o) »flermandsbetjening«: den situation, hvor der i hver kørselsperiode mellem to på hinanden følgende daglige hviletider eller mellem en daglig hviletid og en ugentlig hviletid er mindst to førere om bord på køretøjet for at udføre kørsel. Ved flermandsbetjening er tilstedeværelsen af en eller flere andre førere valgfri den første time, men obligatorisk resten af tiden

(1) EFT L 74 af 20.3.1992, s. 1. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

- p) »transportvirksomhed«: enhver, der udfører vejtransport mod vederlag eller for egen regning, og som er en fysisk eller juridisk person, en sammenslutning eller en kreds af personer uden status som juridisk person, der arbejder med eller uden gevinst for øje, eller et organ, der henhører under en offentlig myndighed, hvad enten det selv har status som juridisk person eller er undergivet en myndighed med en sådan status
- q) »kørselsperiode«: den samlede køretid fra det tidspunkt, en fører begynder at køre efter hviletid eller pause, indtil han indleder hviletid eller pause. Kørselsperioden kan være sammenhængende eller opdelt.

KAPITEL II

MEDFØLGENDE PERSONALE, KØRETID, PAUSER OG HVILETID

Artikel 5

1. Minimumsalderen for køreledere er 18 år.
2. Minimumsalderen for hjælpere er 18 år. Medlemsstaterne kan dog nedsætte minimumsalderen for hjælpere til 16 år, hvis:
 - a) vejtransporten udføres inden for én medlemsstat i en radius af 50 km fra køretøjets hjemsted, herunder i de kommuner, hvis centrum ligger inden for denne radius
 - b) det sker af hensyn til den faglige uddannelse, og
 - c) de grænser, der er fastsat i de nationale arbejdsretlige regler, overholdes.

Artikel 6

1. Den daglige køretid må ikke overstige ni timer.

Dog må den daglige køretid højst to gange i løbet af en uge sættes op til højst ti timer.
2. Den ugentlige køretid må ikke overstige 56 timer og må ikke resultere i, at den maksimale ugentlige arbejdstid, der er fastsat i direktiv 2002/15/EF, overskrides.
3. Summen af køretiderne i to på hinanden følgende uger må ikke overstige 90 timer.
4. Den daglige og den ugentlige køretid omfatter al køretid på Fællesskabets eller et tredjelandets område.

5. En fører registrerer den tid, der er omhandlet i artikel 4, litra e), samt den tid, han bruger på kørsel i erhvervs-mæssigt øjemed, og som ikke falder ind under anvendelsesområdet for denne forordning, som »andet arbejde« og registrerer alle »rådighedsperioder« som defineret i artikel 15, stk. 3, litra c), i forordning (EØF) nr. 3821/85 siden sin sidste daglige eller ugentlige hviletid. Registreringen sker enten manuelt på et diagramark eller en udskrift eller ved anvendelse af faciliteter til manuel registrering i kontrolapparatet.

Artikel 7

Efter en kørselsperiode på fire og en halv time skal føreren holde en sammenhængende pause på mindst 45 minutter, medmindre han påbegynder en hviletid.

Denne pause kan erstattes af en pause af mindst 15 minutters varighed, fulgt af en pause af mindst 30 minutters varighed fordelt over kørselsperioden, på en sådan måde, at første stykke overholdes.

Artikel 8

1. Føreren skal have daglige og ugentlige hviletider.
2. Inden for hver periode på 24 timer efter afslutningen af den foregående daglige eller ugentlige hviletid skal føreren have holdt en ny daglig hviletid.

Hvis den daglige hviletid, som falder inden for 24 timers perioden, er på mindst ni timer, men mindre end 11 timer, skal den betragtes som reduceret daglig hviletid.
3. En daglig hviletid kan forlænges til at udgøre en regulær ugentlig hviletid eller en reduceret ugentlig hviletid.
4. Føreren må højst holde tre reducerede daglige hviletider mellem to ugentlige hviletider.
5. Uanset stk. 2 skal en fører, der deltager i flermandsbetjening, have holdt en ny daglig hviletid på mindst ni timer senest 30 timer inden afslutningen af den daglige eller ugentlige hviletid.

6. I to på hinanden følgende uger skal en fører tage mindst:
 - to regulære ugentlige hviletider, eller
 - en regulær ugentlig hviletid og en reduceret ugentlig hviletid på mindst 24 timer. Denne reduktion skal dog kompenseres med et tilsvarende hvil, som skal tages samlet inden tre uger efter udløbet af den pågældende uge.

En ugentlig hviletid skal starte senest ved afslutningen af seks på hinanden følgende 24 timers perioder efter afslutningen af den foregående ugentlige hviletid.

7. Hvil, der tages som kompensation for reduceret ugentlig hviletid, tages i forlængelse af en anden hviletid på mindst ni timer.

8. Daglige hviletider og reducerede ugentlige hviletider, der tages borte fra hjemstedet, kan tilbringes i køretøjet, hvis dette er udstyret med passende sovefaciliteter til hver fører, og køretøjet holder stille.

9. En ugentlig hviletid, der falder inden for to uger, kan medregnes i en hvilken som helst af ugerne, men ikke i begge.

Artikel 9

1. Uanset artikel 8 må en regulær daglig hviletid, som holdes, mens føreren ledsager et køretøj om bord på færge eller tog, højst afbrydes to gange af andre aktiviteter i sammenlagt højst én time. I den nævnte regulære daglige hviletid skal føreren have adgang til en køje eller liggeplads.

2. Enhver tid, føreren bruger på at rejse til eller fra et køretøj, der er omfattet af denne forordning, og som ikke befinder sig ved førerens bopæl eller ved arbejdsgiverens virksomhed, hvor føreren normalt er baseret, beregnes ikke som pause eller hvil, medmindre føreren befinder sig på en færge eller et tog med adgang til en køje eller liggeplads.

3. Enhver tid føreren bruger som fører af et køretøj, der ikke er omfattet af denne forordning, til at rejse til eller fra et køretøj, der er omfattet af denne forordning, og som ikke befinder sig ved førerens bopæl eller ved arbejdsgiverens virksomhed, hvor føreren normalt er baseret, beregnes som »andet arbejde«.

KAPITEL III

TRANSPORTVIRKSOMHEDENS ANSVAR

Artikel 10

1. En transportvirksomhed må ikke give førere, som er ansat af eller stillet til rådighed for den, nogen betaling, heller ikke i form af præmier eller løntillæg, i forhold til den tilbagelagte strækning og/eller den transporterede godsmængde, hvis betalingen er af en sådan art, at den udgør en fare for færdselssikkerheden og/eller tilskynder til overtrædelse af denne forordning.

2. Transportvirksomheden skal tilrettelægge de i stk. 1 nævnte føreres arbejde på en sådan måde, at førerne er i stand til at overholde bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3821/85 og i kapitel II i denne forordning. Transportvirksomheden skal give førerne de nødvendige instrukser og føre regelmæssig kontrol for at sikre overholdelsen af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3821/85 og i kapitel II i denne forordning.

3. En transportvirksomhed er ansvarlig for overtrædelser begået af virksomhedens førere, selv om overtrædelsen er begået på en anden medlemsstats eller et tredjelandets område.

Uden at dette indskrænker medlemsstaternes ret til at drage transportvirksomhederne til ansvar i fuldt omfang, kan de gøre dette ansvar betinget af virksomhedens overtrædelse af stk. 1 og 2. Medlemsstaterne kan tage hensyn til alle eventuelle beviser for, at transportvirksomheden ikke med rimelighed kan holdes ansvarlig for den begåede overtrædelse.

4. Virksomheder, fragtførere, speditører, rejsearrangører, hovedkontrahenter, underkontrahenter og førerformidlingsbureauer sikrer, at kontraktmæssige transporttidsplaner er i overensstemmelse med denne forordning.

5. a) En transportvirksomhed, der benytter køretøjer, som er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde og bestemmelser, og som er udstyret med et kontrolapparat, der opfylder kravene i bilag I B til forordning (EØF) nr. 3821/85,

i) sikrer, at alle data overføres fra køretøjsenheden og førerkortet med den regelmæssighed, der er fastsat af medlemsstaten; transportvirksomheden skal også overføre relevante data med større hyppighed for at sikre, at alle data vedrørende aktiviteter, der udføres af eller for virksomheden, overføres

ii) sikrer, at alle data, der overføres fra køretøjsenheden og førerkortet, opbevares i mindst 12 måneder efter registreringstidspunktet, idet sådanne data på anmodning af en dertil bemyndiget person, skal være tilgængelige i virksomhedens lokaler, enten direkte eller via en fjerntilslutning.

b) Udtrykket »dataoverførsel« er i dette stykke brugt med den definition, der er fastsat i bilag I B i kapitel I, litra s), i forordning (EØF) nr. 3821/85.

c) Maksimumsfrekvensen, hvormed de relevante data skal overføres i henhold til litra a), nr. i), fastlægges af Kommissionen efter proceduren i artikel 24, stk. 2.

KAPITEL IV

UNDTAGELSER

Artikel 11

En medlemsstat kan fastsætte bestemmelser om længere minimumspauser og hviletider eller kortere maksimumskøretider end dem, der er fastsat i artikel 6-9, når det drejer sig om vejtransport, som udelukkende udføres inden for dens område. Medlemsstaterne tager i givet fald hensyn til relevante kollektive overenskomster eller aftaler mellem arbejdsmarkedets parter. Denne forordning gælder dog fortsat for førere, som udfører international transport.

Artikel 12

Hvis det er foreneligt med hensynet til færdselssikkerheden, kan føreren for at nå frem til en egnet holdeplads fravige artikel 6-9 i det omfang, hvori det er nødvendigt af hensyn til sikkerheden for personer eller for køretøjet eller dets last. Føreren skal på kontrolapparatets diagramark eller på en udskrift fra kontrolapparatet eller på arbejdstidsplanen manuelt angive årsagen til fravigelsen senest ved ankomsten til den egnede holdeplads.

Artikel 13

1. For så vidt som det er foreneligt med de i artikel 1 fastsatte mål, kan enhver medlemsstat på sit eget område eller på en anden medlemsstats område, såfremt denne anden medlemsstat er indforstået hermed, tillade, at transport, der udføres ved hjælp af følgende køretøjer, undtages fra bestemmelserne i artikel 5-9 og gøre sådanne undtagelser afhængige af individuelle betingelser:

- a) køretøjer, som offentlige myndigheder ejer eller lejer uden fører for at udføre vejtransporttjenester, som ikke konkurrerer med tjenester, der udføres af private transportvirksomheder
- b) køretøjer, som landbrugs-, gartneri-, skovbrugs-, opdræts- og fiskerivirksomheder anvender eller lejer uden fører til som led i deres egen erhvervmæssige virksomhed at udføre godstransport inden for en radius af 100 km fra virksomhedens hjemsted
- c) landbrugs- og skovbrugstrækkere, der benyttes til landbrugs- og skovbrugsaktiviteter, inden for en radius af 100 km fra hjemstedet for den virksomhed, som ejer, lejer eller leaser køretøjet
- d) køretøjer eller en kombination af køretøjer med en største tilladt totalvægt på ikke over 7,5 ton, som benyttes
 - af befordringspligtige virksomheder, jf. definitionen i artikel 2, nr. 13), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet⁽¹⁾, til at omdele forsendelser som led i befordringspligten, eller som anvendes
 - til transport af materiel, udstyr eller maskiner, som føreren benytter under udøvelsen af sit erhverv.

Disse køretøjer må kun benyttes inden for en radius af 50 kilometer fra virksomhedens hjemsted og på den betingelse, at kørslen af køretøjerne ikke er førerens hovedaktivitet.

- e) køretøjer, der udelukkende anvendes på øer med et areal på højst 2 300 km², som ikke er forbundet med resten af landet med en bro, et vadested eller en tunnel med adgang for motorkøretøjer
- f) køretøjer, som anvendes til godstransport inden for en radius af 50 km fra virksomhedens hjemsted og fremdrives ved hjælp af naturgas eller flydende gas eller elektricitet, og hvis største tilladte totalvægt inklusive en påhængsvogn eller sættevogn ikke overstiger 7,5 tons
- g) køretøjer, der anvendes til køreundervisning og køreprøve med henblik på erhvervelse af et kørekort eller et kvalifikationsbevis, forudsat at de ikke anvendes til erhvervmæssig godstransport eller personbefordring
- h) køretøjer, der benyttes i forbindelse med kloakering, beskyttelse mod oversvømmelse, vedligeholdelse af vand-, gas- og elforsyning, vedligeholdelse og kontrol af veje, husstandsindsamling af husholdningsaffald og bortskaffelse heraf, telegraf- og telefонтjenester, radio- og fjernsynstransmission samt pejling af radio- eller tv-sendere eller -modtagere
- i) køretøjer med mellem 10 og 17 siddepladser, der udelukkende benyttes til ikke-erhvervmæssig personbefordring
- j) specialkøretøjer, der benyttes til transport af cirkus- og tivoliudstyr
- k) specialindrettede mobile projektkøretøjer, hvis hovedformål er anvendelse som undervisningslokale, når de holder stille
- l) køretøjer, der anvendes til indsamling af mælk fra gårde og transport tilbage til gårde af mælkebeholdere eller mælkeprodukter til foderbrug
- m) specialkøretøjer, der transporterer penge og/eller værdigenstande
- n) køretøjer, der anvendes til transport af slagteaffald eller dyrekroppe, som ikke er bestemt til konsum
- o) køretøjer, der udelukkende anvendes på veje inden for trafikknudepunkter som f.eks. havne, intermodale havne og jernbaneterminaler
- p) køretøjer, der anvendes til transport af levende dyr fra gårde til lokale markeder og omvendt eller fra markeder til lokale slagterier inden for en radius på op til 50 km.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de undtagelser, de har givet tilladelse til i henhold til stk. 1, og Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

⁽¹⁾ EFT L 15 af 21.1.1998, s. 14. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

3. Under forudsætning af, at forordningens formål, jf. artikel 1, ikke skades, og at der ydes tilstrækkelig beskyttelse for førerne, kan en medlemsstat med Kommissionens godkendelse på sit eget område tillade mindre undtagelser fra denne forordning for køretøjer, der anvendes inden for på forhånd afgrænsede områder med en befolkningstæthed på mindre end fem indbyggere pr. kvadratkilometer, i følgende tilfælde:

- for indenlandsk rutekørsel med personer, når rutens køreplan bekræftes af myndighederne (idet alene undtagelser vedrørende pauser kan tillades), og
- for indenlandske vejtransporttjenester for egen regning eller mod vederlag, der ikke påvirker det indre marked, og som er nødvendige for at fastholde bestemte erhvervsgræne i det pågældende område, når bestemmelserne om undtagelser fra denne forordning fastsætter en begrænsende radius på op til 100 km.

Vejtransport, der er omfattet af denne undtagelse, må kun omfatte en tur til et område med en befolkningstæthed på fem indbyggere eller mere pr. kvadratkilometer med det formål at begynde eller ende kørslen dér. Sådanne foranstaltninger skal være af en rimelig art og et rimeligt omfang i forhold til formålet.

Artikel 14

1. For så vidt som det er foreneligt med de i artikel 1 fastsatte mål, kan medlemsstaterne med godkendelse fra Kommissionen tillade, at transport, der udføres under ekstraordinære omstændigheder, undtages fra bestemmelserne i artikel 6-9.

2. I nødstilfælde kan medlemsstaterne for en periode af højst 30 dage meddele en midlertidig tilladelse, hvorom Kommissionen straks skal underrettes.

3. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater om enhver undtagelse, hvortil der er meddelt tilladelse i henhold til denne artikel.

Artikel 15

Medlemsstaterne sikrer, at førere af køretøjer, jf. artikel 3, litra a), er omfattet af nationale bestemmelser, der yder tilstrækkelig beskyttelse med hensyn til tilladte køretider og påbudte pauser og hviletider.

KAPITEL V

KONTROL OG SANKTIONER

Artikel 16

1. Er køretøjet ikke udstyret med et kontrolapparat i henhold til forordning (EØF) nr. 3821/85, gælder stk. 2 og 3 i denne artikel for:

- a) indenlandsk rutekørsel med personer og

- b) international rutekørsel med personer, såfremt rutens endestationer ligger inden for en afstand af 50 km i fugleflugtslinje fra en grænse mellem to medlemsstater, og rutens længde ikke overstiger 100 km.

2. Virksomheden opstiller en fartplan og en arbejdstidsplan, som for hver fører angiver navn og hjemsted samt den forud fastsatte tidsplan for de forskellige køretider, perioder med andet arbejde, pauser og rådighedstid.

Enhver fører, der udfører en i stk. 1 omhandlet tjeneste, medfører et uddrag af arbejdstidsplanen og et eksemplar af fartplanen.

3. Arbejdstidsplanen:

- a) indeholder alle de i stk. 2 nævnte oplysninger for en periode, som mindst omfatter de 28 foregående dage; disse oplysninger skal ajourføres regelmæssigt og mindst en gang om måneden
- b) underskrives af transportvirksomhedens leder eller af dennes befuldmægtigede
- c) opbevares af transportvirksomheden i et år efter udløbet af den periode, som den omfatter. Transportvirksomheden udleverer et uddrag af arbejdstidsplanen til den berørte fører på dennes anmodning, og
- d) forevises og udleveres på anmodning af en dertil bemyndiget person.

Artikel 17

1. Medlemsstaterne sender Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for, at den hvert andet år kan udarbejde en rapport om gennemførelsen af denne forordning og af forordning (EØF) nr. 3821/85 og om den udvikling, der har fundet sted på de relevante områder, og benytter hertil den i beslutning 93/173/EØF⁽¹⁾ fastsatte standardformular.

2. Oplysningerne skal meddeles Kommissionen senest den 30. september efter udløbet af den toårsperiode, som rapporten omfatter.

3. Det angives i rapporten, hvorvidt der er gjort brug af undtagelsesbestemmelserne i artikel 13.

4. Kommissionen fremsender rapporten til Europa-Parlamentet og Rådet senest 13 måneder efter udløbet af den toårsperiode, som rapporten omfatter.

⁽¹⁾ EFT L 72 af 25.3.1993, s. 33.

Artikel 18

Medlemsstaterne vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre denne forordning.

Artikel 19

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning og forordning (EØF) nr. 3821/85 og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen, have afskrækkende virkning, og må ikke medføre forskelsbehandling. Der må for samme overtrædelse af denne forordning og af forordning (EØF) nr. 3821/85 ikke pålægges mere end én sanktion eller indledes mere end én retsforfølgning. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen disse foranstaltninger og sanktionsbestemmelser inden den dato, der er fastsat i artikel 29. Kommissionen underretter medlemsstaterne herom.

2. En medlemsstat giver de kompetente myndigheder mulighed for at pålægge en virksomhed og/eller en fører en sanktion for overtrædelse af denne forordning, når overtrædelsen konstateres på denne medlemsstats område, og overtrædelsen ikke allerede har givet anledning til en sanktion, også selv om overtrædelsen er begået på en anden medlemsstats eller et tredjelands område.

En medlemsstat kan undtagelsesvist, når der er konstateret en overtrædelse:

- som ikke er begået på den pågældende medlemsstats område, og
- som er begået af en virksomhed etableret i en anden medlemsstat eller i et tredjeland eller af en fører, hvis ansættelsessted er i en anden medlemsstat eller et tredjeland

indtil den 1. januar 2009 i stedet for at pålægge en sanktion underrette den kompetente myndighed i den medlemsstat eller det tredjeland, hvor virksomheden er etableret, eller hvor føreren har sit ansættelsessted, om omstændighederne i forbindelse med overtrædelsen.

3. Når en medlemsstat indleder retsforfølgning eller pålægger sanktioner for en bestemt overtrædelse, skal medlemsstaten udstyre føreren med et skriftligt bevis herfor.

4. Medlemsstaterne sikrer, at der anvendes en ordning med forholdsmæssigt afpassede sanktioner, som kan omfatte økonomiske sanktioner, hvis virksomheder eller associerede speditører, transportører, rejsearrangører, hovedkontrahenter, underkontrahenter og førerformidlingsbureauer overtræder denne forordning eller forordning (EØF) nr. 3821/85.

Artikel 20

1. Føreren skal opbevare bevis for, at en medlemsstat har pålagt sanktioner eller indledt retsforfølgning, indtil

overtrædelsen af denne forordning ikke længere kan medføre endnu en retsforfølgning eller sanktion.

2. Føreren skal efter anmodning fremlægge de i stk. 1 nævnte beviser.

3. En fører, som er ansat af eller står til rådighed for mere end én transportvirksomhed, skal give samtlige virksomheder tilstrækkelig information til, at de kan overholde bestemmelserne i kapitel II.

Artikel 21

Hvis denne forordning efter en medlemsstats opfattelse er blevet overtrådt på en måde, der kan udgøre en åbenlys fare for færdselssikkerheden, skal den give den kompetente myndighed beføjelse til at tilbageholde det pågældende køretøj, indtil årsagen til overtrædelsen er afhjulpet. Medlemsstaterne kan pålægge føreren at afholde en daglig hviletid. Medlemsstaterne skal, hvis det er relevant, også inddrage, suspendere eller begrænse en virksomheds tilladelse, hvis virksomheden er etableret i den pågældende medlemsstat, eller inddrage, suspendere eller begrænse en førers kørekort. Kommissionen udarbejder efter proceduren i artikel 24, stk. 2, retningslinjer med henblik på at fremme en ensartet anvendelse af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 22

1. Medlemsstaterne bistår hinanden med at gennemføre forordningen og kontrollere, at den overholdes.

2. Medlemsstaternes myndigheder udveksler regelmæssigt alle disponible oplysninger om:

- a) overtrædelser af de i kapitel II fastsatte bestemmelser begået af personer, der er bosat eller har hjemsted i en anden medlemsstat, og de sanktioner, overtrædelserne har givet anledning til
- b) sanktioner, som en medlemsstat har iværksat over for personer, der er bosat eller har hjemsted i den pågældende medlemsstat, på grund af overtrædelser begået i andre medlemsstater.

3. Medlemsstaterne sender regelmæssigt relevante oplysninger om den nationale fortolkning og anvendelse af denne forordning til Kommissionen, der stiller disse oplysninger til rådighed for de andre medlemsstater i elektronisk form.

4. Kommissionen fremmer, med bistand fra det i artikel 24, stk. 1, omhandlede udvalg, dialogen mellem medlemsstaterne vedrørende den nationale fortolkning og anvendelse af bestemmelserne i denne forordning.

Artikel 23

Fællesskabet indleder sådanne forhandlinger med tredjelande, som måtte vise sig at være nødvendige for gennemførelsen af denne forordning.

Artikel 24

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nævnt i artikel 18, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3821/85.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.
3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 25

1. På anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ skal Kommissionen:
 - a) undersøge de tilfælde, hvor der viser sig at være forskel i anvendelsen og håndhævelsen af denne forordnings bestemmelser, særlig med hensyn til køretider, pauser og hviletider
 - b) præcisere denne forordnings bestemmelser med henblik på at fremme en ensartet anvendelse heraf.
2. I de i stk. 1 nævnte tilfælde træffer Kommissionen afgørelse om en anbefalet fremgangsmåde efter den i artikel 24, stk. 2, nævnte procedure. Kommissionen meddeler sin afgørelse til Europa-Parlamentet, Rådet og medlemsstaterne.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 26

I forordning (EØF) nr. 3821/85 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Definitionerne i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 (*) finder anvendelse med henblik på gennemførelsen af denne forordning.

(*) EUT L 102 af 11.4.2006, s. 1«

- 2) Artikel 3, stk. 1, 2 og 3, affattes således:

»1. Kontroludstyr skal installeres og anvendes i køretøjer, der er registreret i en medlemsstat, og som anvendes til vejtransport af personer eller gods, undtagen de køretøjer, der er nævnt i artikel 3 i forordning (EF) nr. 561/2006. Køretøjer, der er nævnt i artikel 16, stk. 1, i forordning (EF) nr. 561/2006, og køretøjer, der var

undtaget fra anvendelsesområdet for forordning (EØF) nr. 3820/85, men som ikke længere er undtaget i henhold til bestemmelserne i forordning (EF) nr. 561/2006, skal opfylde dette krav senest den 31. december 2007.

2. Medlemsstaterne kan fra anvendelsen af denne forordning undtage køretøjer, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1 og stk. 3, i forordning (EF) nr. 561/2006.

3. Medlemsstaterne kan med Kommissionens godkendelse fra anvendelsen af denne forordning undtage køretøjer, der anvendes til de transportopgaver, der er omhandlet i artikel 14 i forordning (EF) nr. 561/2006.«

- 3) Artikel 14, stk. 2, affattes således:

»2. Transportvirksomheden skal omhyggeligt opbevare diagramark og udskrifter, når der er lavet udskrifter for at efterkomme artikel 15, stk. 1, i kronologisk orden og i læselig form i mindst et år efter anvendelsen og skal give de pågældende førere en kopi, såfremt de ønsker det. Transportvirksomheden skal også give kopier af data, der er overført fra førerkortet til de berørte førere, som anmoder herom, samt udskrifter af disse kopier. Diagramarkene, udskrifterne og de overførte data skal på forlangende forevises for eller udleveres til en dertil bemyndiget person.«

- 4) I artikel 15 foretages følgende ændringer:

— I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»Når et førerkort er beskadiget, ikke fungerer eller ikke er i førerens besiddelse, skal føreren:

- a) ved kørslens begyndelse udskrive oplysningerne om det køretøj, han fører, og på udskriften anføre:

- i) oplysninger, der gør det muligt at identificere ham (navn, nummer på førerkort eller kørekort), samt egen underskrift

- ii) perioderne, som omhandlet i stk. 3, andet led, litra b), c) og d).

- b) ved kørslens afslutning udskrive oplysningerne om de perioder, som kontrolapparatet har registreret, anføre eventuelle perioder med andet arbejde, rådighedstid og hvil efter den udskrift, der blev lavet ved kørslens begyndelse, når de ikke er registreret af fartskriveren, og anføre oplysninger på dette dokument, som gør det muligt at identificere ham (navn, nummer på førerkort eller kørekort), samt egen underskrift.«

— Stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»Når en fører har forladt køretøjet og derfor er ude af stand til at betjene det på selve køretøjet monterede kontrolapparat, skal de i stk. 3, andet led, litra b), c) og d), nævnte tidsrum,

- a) hvis køretøjet er udstyret med et kontrolapparat i overensstemmelse med bilag I, noteres på diagramarket ved hjælp af håndskrevne angivelser, automatiske optegnelser eller på anden vis, således at de er let læselige, og uden at arket tilsmudses, eller
- b) hvis køretøjet er udstyret med et kontrolapparat i overensstemmelse med bilag I B, indlæses på førerkortet ved hjælp af apparatets manuelle indlæsningsmulighed.

Når der er mere end en fører i et køretøj, der er udstyret med et kontrolapparat i overensstemmelse med bilag I B, sørger de for, at deres førerkort anbringes det rigtige sted i fartskriveren.«

— Stk. 3, litra b) og c), affattes således:

- b) under tegnet [#] »andet arbejde«: en anden aktivitet end kørsel, som defineret i artikel 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/15/EF af 11. marts 2002 om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter (*), herunder alt arbejde udført for den samme eller en anden arbejdsgiver inden for eller uden for transportsektoren
- c) under tegnet [#] »rådhedstid«: som defineret i artikel 3, litra b), i direktiv 2002/15/EF.

(*) EFT L 80 af 23.3.2002, s. 35.«

— Stk. 4 ophæves.

— Stk. 7 affattes således:

»7. a) Føreren af et køretøj, som er udstyret med et kontrolapparat i overensstemmelse med bilag I, skal på tilsynsmyndighedernes forlangende kunne forevise:

- i) diagramarkene for den pågældende uge og de diagramark, han har brugt de forudgående 15 dage
- ii) førerkortet, hvis han er indehaver af et sådant, og

- iii) alle manuelle registreringer og udskrifter, der er foretaget den pågældende uge og de forudgående 15 dage, som krævet i medfør af denne forordning og forordning (EF) nr. 561/2006.

Efter den 1. januar 2008 omfatter de perioder, der er nævnt i nr. i) og iii), dog den pågældende dag og de forudgående 28 dage.

b) Føreren af et køretøj, der er udstyret med et kontrolapparat i overensstemmelse med bilag I B, skal på tilsynsmyndighedernes forlangende kunne forevise:

- i) sit førerkort
- ii) alle manuelle registreringer og udskrifter, der er foretaget den pågældende uge og de forudgående 15 dage, som krævet i medfør af denne forordning og forordning (EF) nr. 561/2006, og
- iii) diagramarkene for den samme periode som den, der er nævnt i nr. ii), hvis han i denne periode har ført et køretøj, som er udstyret med et kontrolapparat i overensstemmelse med bilag I.

Efter den 1. januar 2008 omfatter de perioder, der er nævnt i nr. ii), dog den pågældende dag og de forudgående 28 dage.

c) En dertil bemyndiget person kan kontrollere overholdelsen af forordning (EF) nr. 561/2006 ved at analysere diagramarkene og de viste eller udskrevne data, som er registreret af kontrolapparatet eller førerkortet, eller, hvis dette ikke er muligt, ved at analysere ethvert andet dokument, der begrundet manglende overholdelse af en bestemmelse, jf. artikel 16, stk. 2 og 3.«

Artikel 27

I forordning (EF) nr. 2135/98 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, stk. 1, litra a), affattes således:

»1. a) Fra tyvendagedagen efter offentliggørelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 (*) skal køretøjer, der første gang tages i brug, forsynes med kontroludstyr i henhold til kravene i bilag I B til forordning (EØF) nr. 3821/85.

(*) EUT L 102 af 11.4.2006, s. 1«

2) Artikel 2, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de kan udstede førerkort senest tyvendedagen efter offentliggørelsen af forordning (EF) nr. 561/2006.«

Artikel 28

Forordning (EØF) nr. 3820/85 ophæves og erstattes af denne forordning.

Artikel 5, stk. 1, 2 og 4, i forordning (EØF) nr. 3820/85 finder dog fortsat anvendelse indtil de datoer, der er anført i artikel 15, stk. 1, i direktiv 2003/59/EF.

Artikel 29

Denne forordning træder i kraft den 11. april 2007, bortset fra artikel 10, stk. 5, artikel 26, nr. 3) og 4), og artikel 27, der træder i kraft den 1. maj 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 15. marts 2006.

På Europa-Parlamentets vegne
Formand
J. BORRELL FONTELLES

På Rådets vegne
Formand
H. WINKLER

ERKLÆRING

Kommissionen og medlemsstaterne bestræber sig på at sikre, at AETR-bestemmelserne senest to år efter denne forordnings ikrafttræden er bragt i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning. Hvis en sådan overensstemmelse ikke er opnået inden for denne periode, foreslår Kommissionen foranstaltninger med henblik på at finde en løsning.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2006/21/EF

af 15. marts 2006

om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 8. december 2005 og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens meddelelse »Sikker minedrift: en opfølgning af de seneste mineuheld« opstiller som nøgleforanstaltning bl.a. et initiativ til at regulere håndtering af affald fra udvindingsindustrien. Denne foranstaltning har til formål at supplere initiativer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/105/EF af 16. december 2003 om ændring af Rådets direktiv 96/82/EF om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer ⁽⁴⁾ og udarbejdelsen af et referencedokument om den bedste tilgængelige teknik på området for håndtering af stenaffald og andet mineaffald i henhold til Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening ⁽⁵⁾.

- (2) I Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2001 ⁽⁶⁾ om nævnte meddelelse understregedes det kraftigt, at der var behov for et direktiv om affald fra udvindingsindustrien.

- (3) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF af 22. juli 2002 om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram ⁽⁷⁾ opstiller som målsætning for fremtidigt affald, at dets farlighed reduceres, og at det bør indebære mindst mulig risiko, at nyttiggørelse og navnlig genanvendelse bør foretrækkes, at mængden af affald til bortskaffelse bør minimeres, og at bortskaffelsen bør ske på en betryggende måde, samt at affald til bortskaffelse bør behandles så tæt som muligt ved stedet for dets opståen, for så vidt dette ikke mindsker affaldsbehandlingsprocessernes effektivitet. Med hensyn til uheld og katastrofer hedder det i afgørelse nr. 1600/2002/EF endvidere, at der som prioriteret tiltag skal udformes foranstaltninger til afværgelse af risikoen for alvorlige ulykker, navnlig i forbindelse med minedrift, og foranstaltninger rettet mod mineaffald. Som et andet prioriteret tiltag i nævnte afgørelse anføres fremme af bæredygtig forvaltning af udvindingsindustrien med henblik på at nedbringe miljøbelastningen herfra.

- (4) I overensstemmelse med Fællesskabets miljøpolitiske målsætninger må der fastlægges mindstekrav med henblik på så vidt muligt at forebygge eller mindske miljø- og sundhedsbelastningen som følge af håndtering af affald fra udvindingsindustrien, såsom restprodukter (tailings, dvs. det faste materiale eller slam, der bliver tilovers, når malmen er oparbejdet ved hjælp af forskellige teknikker), stenaffald, overjord (dvs. det materiale, der skal fjernes, for at man kan få adgang til malmen, herunder i udviklingsfasen forud for produktionen) og muldrag (dvs. det øverste jordlag), så længe disse anses for affald som defineret i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ EUT C 80 af 30.3.2004, s. 35.

⁽²⁾ EUT C 109 af 30.4.2004, s. 33.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 31.3.2004 (EUT C 103 E af 29.4.2004, s. 451), Rådets fælles holdning af 12.4.2005 (EUT C 172 E af 12.7.2005, s. 1) og Europa-Parlamentets holdning af 6.9.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18.1.2006 og Rådets afgørelse af 30.1.2006.

⁽⁴⁾ EFT L 345 af 31.12.2003, s. 97.

⁽⁵⁾ EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 (EUT L 33 af 4.2.2006, s. 1).

(5) I overensstemmelse med punkt 24 i Johannesburg-gennemførelsesplanen om bæredygtig udvikling, som

⁽⁶⁾ EFT C 65 E af 14.3.2002, s. 382.

⁽⁷⁾ EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

vedtoges inden for De Forenede Nationers rammer på verdensstopmødet i 2002 om bæredygtig udvikling, er det nødvendigt at beskytte det naturlige ressourcegrundlag for økonomisk og social udvikling og gennem en bæredygtig og integreret forvaltning af dette naturlige ressourcegrundlag vende den nuværende tendens til en forringelse af naturressourcerne.

- (6) Følgelig bør dette direktiv omfatte håndtering af affald fra landbaseret udvindingsindustri, dvs. affald fra efterforskning, udvinding (herunder udviklingsfasen forud for produktion), oparbejdning og oplagring af mineralressourcer og fra stenbrudsdrift. Sådant håndtering bør imidlertid afspejle de principper og den prioritering, der er fastlagt i direktiv 75/442/EØF, som i henhold til direktivets artikel 2, stk. 1, litra b), nr. ii), fortsat skal finde anvendelse på håndtering af affald fra de udvindingsindustrier, der ikke er omfattet af nærværende direktiv.
- (7) For at undgå overlapninger og uforholdsmæssigt vidtgående administrative krav bør direktivet kun omfatte netop de aktiviteter, der betragtes som vigtigst for opfyldelse af direktivets mål.
- (8) Direktivet bør derfor ikke gælde for affaldsstrømme, der nok genereres i forbindelse med mineraludvinding eller -oparbejdning, men ikke er direkte knyttet til udvindings- eller oparbejdningsprocessen, eksempelvis madaffald, olieaffald, udtjente køretøjer og brugte batterier og akkumulatører. Forvaltningen af sådant affald bør være undergivet bestemmelserne i direktiv 75/442/EØF eller i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald⁽¹⁾ eller eventuel anden relevant fællesskabslovgivning, således som det er tilfældet for affald, der opstår på en efterforsknings-, udvindings- eller oparbejdningsplads, og transporteres hen til et sted, der ikke er et affaldsanlæg i henhold til nærværende direktiv.
- (9) Dette direktiv bør heller ikke finde anvendelse på affald fra offshore-efterforskning, udvinding og oparbejdning af mineralressourcer eller på injektion af vand eller reinjektion af grundvand, der er pumpet op, og der bør kun stilles begrænsede krav til inert affald, ikke-farligt affald fra efterforskning, ikke-forurenede jord og affald fra udvinding, oparbejdning og oplagring af tørv som følge af dets lavere miljøfarlighed. Medlemsstaterne kan reducere eller fratage kravene til ikke-farligt ikke-inert affald. Disse undtagelser bør dog ikke omfatte affaldsanlæg i kategori A.

- (10) Endvidere bør direktivet, selv om det omfatter håndtering af affald fra udvindingsindustrier, som kan være radioaktivt, ikke omfatte de aspekter, der er specifikke for radioaktivitet, idet de behandles i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom).
- (11) For fortsat at respektere de principper og den prioritering, der er fastsat i direktiv 75/442/EØF, særlig artikel 3 og 4, bør medlemsstaterne sikre, at driftsherrer i udvindingsindustrien træffer alle de fornødne foranstaltninger til at forebygge og i videst muligt omfang begrænse såvel den faktiske som den potentielle miljø- og sundhedsbelastning, der skyldes håndtering af affald fra udvindingsindustrien.
- (12) Sådanne foranstaltninger bør bygge på bl.a. princippet om bedste tilgængelige teknik som defineret i direktiv 96/61/EF, og når der benyttes sådan teknik, er det op til medlemsstaterne at afgøre, hvorledes der i de enkelte tilfælde kan tages hensyn til affaldsanlæggets tekniske specifikationer, dets geografiske placering og de lokale miljøforhold.
- (13) Medlemsstaterne bør sikre, at driftsherrer i udvindingsindustrien udarbejder passende affaldshåndteringsplaner for forebyggelse eller minimering, behandling, nyttiggørelse og bortskaffelse af udvindingsaffald. Disse planer bør udformes på en sådan måde, at de sikrer passende planlægning af affaldshåndteringen med henblik på minimering af affaldsproduktionen og affaldets skadevirkninger og fremme af nyttiggørelse af affaldet. Affald fra udvindingsindustrien bør endvidere karakteriseres ud fra dets sammensætning, så det i videst muligt omfang kan sikres, at det kun reagerer på forudsigelig måde.

- (14) For at begrænse risikoen for uheld og sikre et højt niveau for miljø- og sundhedsbeskyttelse bør medlemsstaterne sikre, at hver enkelt driftsherre af et affaldsanlæg i kategori A vedtager og følger en strategi for forebyggelse af større uheld med affald. Som led i de forebyggende foranstaltninger bør der udarbejdes et sikkerhedsledelsessystem og beredskabsplaner for uheld og formidles sikkerhedsmæssige oplysninger til de personer, som påregnes at blive berørt af et større uheld. I tilfælde af et uheld bør driftsherrerne give de kompetente myndigheder alle de oplysninger, der behøves til at afbøde de faktiske eller potentielle miljøskader. Disse særlige krav bør ikke finde anvendelse på de affaldsanlæg i udvindingsindustrien, der er omfattet af direktiv 96/82/EF.

⁽¹⁾ EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

- (15) Et affaldsanlæg bør ikke klassificeres i kategori A udelukkende på grundlag af risici for sikkerheden og sundheden for arbejdstagere, der arbejder i udvindingsindustrier, da disse risici er omfattet af anden EF-lovgivning, navnlig direktiv 92/91/EØF⁽¹⁾ og 92/104/EØF⁽²⁾.
- (16) Som følge af den særlige karakter, som håndtering af affald fra udvindingsindustrien har, er det nødvendigt at indføre særlige ansøgnings- og godkendelsesprocedurer for alle affaldsanlæg, der modtager sådant affald. Derudover bør medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de kompetente myndigheder med mellemrum revurderer og om nødvendigt ajourfører betingelserne for tilladelsen.
- (17) Det bør pålægges medlemsstaterne at sikre, at offentligheden informeres om indgivelse af ansøgninger om tilladelse til affaldshåndtering, og at de berørte personer høres, inden der meddeles tilladelse til affaldshåndtering, jf. UNECE-konventionen af 25. juni 1998 om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutninger og adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (Århuskonventionen).
- (18) Det er nødvendigt klart at angive, hvilke krav der bør gælde for de anlæg, der behandler affald fra udvindingsindustrien, med hensyn til placering, ledelse, kontrol, lukning samt forebyggende foranstaltninger og beskyttelsesforanstaltninger mod enhver trussel mod miljøet såvel på kort som på lang sigt, herunder navnlig foranstaltninger mod forurening af grundvandet som følge af perkolatnedsivning i jorden.
- (19) Det er nødvendigt præcist at definere affaldsanlæg i kategori A, der behandler affald fra udvindingsindustrien, idet der tages hensyn til de potentielle virkninger af eventuel forurening under driften af sådanne anlæg eller ved et uheld med udslip af affald herfra.
- (20) Affald, der redeponeres i tomme brud med henblik på disses rehabilitering eller til anlægsformål, der har relation til mineraludvindingsprocessen, eksempelvis anlæg vedligeholdelse i tomme brud af adgangsveje for maskiner, ramper, afstivninger, sikkerhedsbarrierer eller volde, skal også være omfattet af visse krav, således at overfladevand og grundvand beskyttes, affaldet gøres stabilt, og der sikres passende overvågning, efter at disse aktiviteter er ophørt. Dette affald bør derfor ikke være omfattet af kravene i dette direktiv, som udelukkende vedrører »affaldsanlæg«, bortset fra de krav, der er nævnt i den specifikke bestemmelse om tomme brud.
- (21) For at sikre, at anlæg, der behandler affald fra udvindingsindustrien, bygges og vedligeholdes på forsvarlig måde, bør medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger til at sikre, at konstruktion, placering og ledelse af sådanne affaldsanlæg forestås af teknisk kompetente personer. Det er nødvendigt at sikre, at driftsherrer og personale har et uddannelses- og kundskabsniveau, som giver dem den fornødne kompetence. Herudover bør de kompetente myndigheder sikre sig, at driftsherrerne træffer passende foranstaltninger ved bygning og vedligeholdelse af nye affaldsanlæg og ved udvidelse eller ændring af bestående anlæg, herunder i tidsrummet efter lukning.
- (22) Det er nødvendigt at fastlægge overvågningsprocedurer under driften og efter lukningen af affaldsanlæg. Der bør fastsættes en periode efter lukning af affaldsanlæg for overvågning og kontrol af anlæg i kategori A, der står i forhold til den risiko, det enkelte anlæg udgør, på samme måde som det kræves i direktiv 1999/31/EF.
- (23) Det er nødvendigt at definere, hvornår og hvordan anlæg, der behandler affald fra udvindingsindustrien, bør lukkes, og fastsætte driftsherrens forpligtelser og ansvar i tiden efter lukningen.
- (24) Medlemsstaterne bør kræve, at driftsherrerne i udvindingsindustrien anvender overvågning og administrativ kontrol til at forhindre vand- og jordforurening og identificere mulig miljø- eller sundhedsbelastning fra deres affaldsanlæg. Med henblik på at mindske vandforureningen mest muligt bør deponering af affald i ethvert vandområde finde sted i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger⁽³⁾. Endvidere bør koncentrationen af cyanid og cyanidforbindelser i tailingsdamme hos nogle udvindingsvirksomheder, på grund af disse stoffers skade- og giftvirkninger, bringes ned på det lavest mulige niveau ved hjælp af den bedste tilgængelige teknik. For at forhindre sådanne skade- og giftvirkninger bør der således fastsættes passende tærskelværdier for koncentrationen af disse stoffer, som under alle omstændigheder skal være i overensstemmelse med de specifikke krav i dette direktiv.
- (25) Driftsherren for et anlæg, der behandler affald fra udvindingsindustrien, bør pålægges at stille finansiell sikkerhed eller tilsvarende efter procedurer, som medlemsstaterne træffer afgørelse om, så det sikres, at alle de forpligtelser, som følger af tilladelsen, også i forbindelse med lukningen af affaldsanlægget og i perioden efter lukning, opfyldes. Sikkerhedsstillelsen bør være tilstrækkelig til at dække omkostningerne ved rehabilitering ved

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/91/EØF af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den borsingsrelaterede udvindingsindustri (ellefte særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)(EFT L 348 af 28.11.1992, s. 9).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/104/EØF af 3. december 1992 om minimumsforskrifter vedrørende forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i udvindingsindustrien over eller under jorden (tolvte særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)(EFT L 404 af 31.12.1992, s. 10).

⁽³⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1. Ændret ved beslutning nr. 2455/2001/EF (EFT L 331 af 15.12.2001, s. 1).

- en eller flere behørigt kvalificerede og uafhængige tredjeparter af det område, som påvirkes af affaldsanlægget, og som omfatter selve affaldsanlægget, som beskrevet i affaldshåndteringsplanen, der er udarbejdet i henhold til artikel 5 og krævet i forbindelse med tilladelsen efter artikel 7. Det er også nødvendigt, at sikkerhedsstillelsen foreligger, inden deponering på affaldsanlægget påbegyndes, og at den justeres regelmæssigt. I overensstemmelse med forurenere betaler-princippet og bestemmelserne i Europa-Parlaments og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og genopretning af miljøskader⁽¹⁾, er det vigtigt at præcisere, at en driftsherre for et anlæg, der behandler affald fra udvindingsindustrien, er ansvarlig for miljøskader eller overhængende fare herfor, som skyldes hans virksomhed.
- (26) Ved drift af anlæg, der behandler affald fra udvindingsindustrien, der kan påregnes at få væsentlige grænseoverskridende virkninger på miljøet og deraf følgende risici for menneskers sundhed på en anden medlemsstats område, bør der forefindes en fælles procedure til fremme af samråd mellem nabolande. Formålet er at sikre passende udveksling af oplysninger mellem myndighederne, og at offentligheden informeres behørigt om affaldsanlæg, som kan få negative følger for miljøet i denne anden medlemsstat.
- (27) Medlemsstaterne bør sørge for, at de kompetente myndigheder indfører en effektiv ordning for inspektioner eller andre kontrolforanstaltninger rettet mod anlæg, der behandler affald fra udvindingsindustrien. Uden at driftsherrens forpligtelser i henhold til driftstilladelsen berøres, bør det, inden deponering påbegyndes, ved inspektion kontrolleres, at betingelserne for tilladelsen er opfyldt. Herudover bør medlemsstaterne sikre, at driftsherrerne og deres efterfølgere fører løbende journaler for sådanne affaldsanlæg, og at driftsherrerne videregiver oplysninger om affaldsanlæggets tilstand og drift til deres efterfølgere.
- (28) Medlemsstaterne bør sende Kommissionen regelmæssige beretninger om gennemførelsen af dette direktiv, herunder oplysninger om uheld og næsten-uheld. På grundlag af disse indberetninger aflægger Kommissionen beretning til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (29) Medlemsstaterne bør indføre sanktioner for overtrædelse af dette direktivs bestemmelser og sikre, at de anvendes. Sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.
- (30) Det er nødvendigt, at medlemsstaterne sikrer, at der udarbejdes en fortegnelse over nedlukkede, herunder forladte, affaldsanlæg, der befinder sig på deres område, for at kunne identificere dem, som har alvorlige miljøskadelige virkninger, eller som potentielt kan blive en alvorlig trussel mod menneskers sundhed og miljøet på kort eller mellemlang sigt. Disse fortegnelser bør udgøre et grundlag for et hensigtsmæssigt program for foranstaltninger.
- (31) Kommissionen bør sørge for passende udveksling af videnskabelige og tekniske oplysninger om, hvordan en opgørelse over nedlukkede anlæg etableres på medlemsstatsplan, og om udvikling af metoder, der kan hjælpe medlemsstaterne med at efterkomme dette direktiv i forbindelse med rehabilitering af lukkede affaldsanlæg. Der bør også sikres udveksling af oplysninger i og mellem medlemsstaterne om den bedste tilgængelige teknik.
- (32) Med sigte på en konsekvent anvendelse af traktatens artikel 6 skal miljøbeskyttelseskrav integreres i gennemførelsen af Fællesskabets politikker og aktioner med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling.
- (33) Dette direktiv kan være et nyttigt redskab, når det skal undersøges, om projekter, der modtager fællesskabsmidler som et led i udviklingsstøtte, omfatter de nødvendige foranstaltninger til så vidt muligt at forebygge eller mindske eventuelle negative indvirkninger på miljøet. En sådan fremgangsmåde er i overensstemmelse med traktatens artikel 6, navnlig for så vidt angår integrering af miljøbeskyttelseskrav i Fællesskabets politik inden for udviklingssamarbejde.
- (34) Målet for dette direktiv, nemlig bedre håndtering af affald fra udvindingsindustrien, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne hver for sig, da u hensigtsmæssig håndtering af sådant affald kan føre til grænseoverskridende forurening. Ifølge forurenere betaler-princippet bør der bl.a. tages hensyn til miljøskader forårsaget af affald fra udvindingsindustrien, og det forhold, at dette princip ikke anvendes på samme måde i medlemsstaterne, kan betyde, at de økonomiske beslutningstagere pålægges forskellige finansielle byrder. Indbyrdes afvigelser mellem medlemsstaternes foranstaltninger til håndtering af affald fra udvindingsindustrien forringer samtidig muligheden for at nå målet om at sikre et mindsteniveau for sikker og ansvarlig håndtering af dette affald og maksimere nyttiggørelsen heraf i hele Fællesskabet. Da dette direktivs mål har et sådant omfang og sådanne virkninger, at det bedst kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i samme artikel går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(1) EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56.

- (35) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (36) Der bør gives regler for driften af de affaldsanlæg, der findes på tidspunktet for gennemførelsen af dette direktiv, med henblik på, at der inden for en nærmere fastsat frist træffes de nødvendige foranstaltninger for deres tilpasning til kravene i dette direktiv.
- (37) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽²⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og i Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

I dette direktiv opstilles der foranstaltninger, procedurer og retningslinjer, som kan forebygge og i videst muligt omfang begrænse de skadevirkninger på miljøet, navnlig vand, luft, jord, fauna, flora og landskab, og de afledte risici for menneskers sundhed, der skyldes håndtering af affald fra udvindingsindustrien.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Direktivet omfatter håndtering af affald fra efterforskning, udvinding, oparbejdning og oplagring af mineralressourcer samt drift af stenbrud, i det følgende benævnt »udvindingsaffald«, jf. dog stk. 2 og 3.
2. Direktivet omfatter ikke:
 - a) affald, der opstår i forbindelse med efterforskning, udvinding og oparbejdning af mineralressourcer samt ved stenbrudsdrift, men som ikke er knyttet direkte til disse aktiviteter
 - b) affald fra offshore-efterforskning, udvinding og oparbejdning af mineralressourcer
 - c) injektion af vand og reinjektion af grundvand, der er pumpet op, jf. artikel 11, stk. 3, litra j), første og andet

led, i direktiv 2000/60/EF, for så vidt den nævnte artikel tillader det.

3. Inert affald og ikke-forurenede jord fra efterforskning, udvinding, oparbejdning og oplagring af mineralressourcer og fra stenbrudsdrift og affald fra udvinding, oparbejdning og oplagring af tørv er ikke omfattet af artikel 7, 8, artikel 11, stk. 1 og 3, artikel 12, artikel 13, stk. 6, og artikel 14 og 16, medmindre det deponeres i et affaldsanlæg i kategori A.

Den kompetente myndighed kan reducere eller fratage kravene til deponering af ikke-farligt affald, der er opstået ved efterforskning efter mineralressourcer, bortset fra olie og evaporiter, dog ikke gipssten og anhydrit, og til deponering af ikke-forurenede jord og affald fra udvinding, oparbejdning og oplagring af tørv, hvis den finder det godtgjort, at kravene i artikel 4 er opfyldt.

Medlemsstaterne kan reducere eller fratage kravene i artikel 11, stk. 3, artikel 12, stk. 5 og 6, artikel 13, stk. 6, og artikel 14 og 16 til ikke-farligt ikke-inert affald, medmindre det deponeres i et affaldsanlæg i kategori A.

4. Medmindre andet gælder ifølge anden fællesskabslovgivning er affald, der falder inden for dette direktivs anvendelsesområde, ikke omfattet af direktiv 1999/31/EF.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »affald«: det samme som i artikel 1, litra a), i direktiv 75/442/EØF
- 2) »farligt affald«: det samme som i artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald ⁽³⁾
- 3) »inert affald«: affald, der ikke undergår signifikante fysiske, kemiske eller biologiske forandringer. Inert affald er hverken opløseligt eller brændbart eller på anden måde fysisk eller kemisk reaktivt; det er ikke bionedbrydeligt og har ingen negativ indflydelse på andet materiale, det kommer i berøring med, på en sådan måde, at det sandsynligvis vil medføre forurening af miljøet eller skade menneskers sundhed. Affaldets samlede perkolatafgivelse og indhold af forurenende stoffer og perkolatets økotoxicitet skal være af ubetydeligt omfang og må navnlig ikke bringe overfladevandets og/eller grundvandets kvalitet i fare

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 377 af 31.12.1991, s. 20. Ændret ved forordning (EF) nr. 166/2006.

- 4) »ikke-forurenet jord«: jord, der er fjernet fra det øverste jordlag i forbindelse med udvindingsaktiviteter, og som ikke anses for forurenet i henhold til den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor anlægsstedet befinder sig, eller til fællesskabslovgivningen
- 5) »mineralressource« eller »mineral«: en naturlig forekomst i jordskorpen af et organisk eller uorganisk stof såsom energibrændstoffer, metalmalm, industri- og bygge-mineraler, men ikke vand
- 6) »udvindingsindustrien«: alle virksomheder og foretagender, der tager del i udvinding af mineralressourcer på jordoverfladen eller i undergrunden i erhvervsmæssigt øjemed herunder udvinding ved boring, eller oparbejdning af det udvundne materiale
- 7) »off-shore«: det hav- og havbundsområde, der strækker sig udad fra middellavvandsmærket
- 8) »oparbejdning«: behandling af mineralressourcer, herunder drift af stenbrud, ved hjælp af en eller flere mekaniske, fysiske, biologiske, termiske eller kemiske processer med henblik på udvinding af mineralet, herunder deling, sortering, separation og udvaskning; fornyet behandling af tidligere affald er omfattet af definitionen, men ikke udsmeltnings, metallurgiske operationer eller termiske fremstillingsprocesser (bortset fra brænding af kalksten)
- 9) »tailings«: det faste affald eller slam, der bliver tilovers efter oparbejdning af malmen ved separationsprocesser (f.eks. knusning, formaling, sortering, flotation og andre fysisk/kemiske teknikker), hvorved de værdifulde mineraler isoleres fra det mindre værdifulde stenmateriale
- 10) »dyng«: et anlæg til deponering af fast affald på jordoverfladen
- 11) »dæmning«: en konstruktion, der tilbageholder eller omslutter vand og/eller affald i en dam
- 12) »dam«: et naturligt eller kunstigt anlæg til deponering af finkornet affald, normalt tailings, sammen med varierende mængder frit vand, som stammer fra oparbejdning af mineralressourcer og fra rensning og recirkulering af procesvand
- 13) »cyanid dissocierbart med svag syre«: cyanider og cyanidforbindelser, der dissocieres med svag syre ved et nærmere fastlagt pH
- 14) »perkolat«: enhver væske, der siver gennem deponeret affald og ledes ud fra eller forefindes i et affaldsanlæg, herunder forurenet drænvand, og som kan skade miljøet, hvis den ikke behandles
- 15) »affaldsanlæg«: et område, der er udpeget til akkumulering eller deponering af udvindingsaffald, fast eller flydende, opløst eller opløst, med følgende tidsmæssige begrænsninger:
- ingen tidsmæssig begrænsning for affaldsanlæg i kategori A og anlæg til affald defineret som farligt i affaldshåndteringsplanen
 - i mere end seks måneder for anlæg til farligt affald, der uventet er opstået
 - i mere end et år for anlæg til ikke-farligt ikke-inert affald
 - i mere end tre år for anlæg til ikke-forurenet jord, ikke-farligt affald fra efterforskning, affald fra udvinding, oparbejdning og oplagring af tørv og inert affald.
- Til sådanne anlæg medregnes dæmninger og andre konstruktioner, der skal indeholde, tilbageholde, indslutte eller på anden måde afgrænse et sådant anlæg, samt bl.a. dynger og damme, men ikke tomme brud, hvori der placeres affald efter udvinding af mineralet med henblik på rehabilitering eller til anlægsformål
- 16) »større uheld«: en hændelse på et anlægssted ved håndtering af udvindingsaffald i en virksomhed, der er omfattet af dette direktiv, som fører til, at menneskers sundhed og/eller miljø bringes i alvorlig fare, enten umiddelbart eller på længere sigt, på selve anlægsstedet eller uden for
- 17) »farligt stof«: stoffer, blandinger og præparater som er farlige ifølge definitionen i direktiv 67/548/EØF ⁽¹⁾ eller direktiv 1999/45/EF ⁽²⁾
- 18) »bedste tilgængelige teknik«: det samme som i artikel 2, nr. 11), i direktiv 96/61/EF

⁽¹⁾ Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer (EFT 196 af 16.8.1967, s. 1). Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2004/73/EF (EUT L 152 af 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/45/EF af 31. maj 1999 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige præparater (EFT L 200 af 30.7.1999, s. 1). Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2006/8/EF (EUT L 19 af 24.1.2006, s. 12).

- 19) »recipientvand«: overfladevand, grundvand, overgangsvande og kystvand som defineret i henholdsvis artikel 2, nr. 1), 2), 6) og 7), i direktiv 2000/60/EF
- 20) »rehabilitering«: behandling af det landområde, der påvirkes af et affaldsanlæg, på en sådan måde, at det bringes tilbage til en tilfredsstillende tilstand med hensyn til bl.a. jordbundskvalitet, dyre- og planteliv, naturlige levesteder, ferskvandssystemer, landskab og anvendelsesmuligheder
- 21) »efterforskning«: søgning efter mineralforekomster af økonomisk værdi, herunder prøveudtagning, bulkprøveudtagning, boring og udgravning, bortset fra arbejder, der er nødvendige for udviklingen af sådanne forekomster, samt aktiviteter, der er direkte forbundet med en eksisterende udvinding
- 22) »offentligheden«: en eller flere fysiske eller juridiske personer og, i overensstemmelse med national lovgivning eller praksis, foreninger, organisationer eller grupper heraf
- 23) »den berørte offentlighed«: den del af offentligheden, der påvirkes eller må formodes at blive påvirket af, eller som har en interesse i beslutningsprocessen på miljøområdet i artikel 6 og 7 i dette direktiv; i forbindelse med denne definition anses en sådan interesse at foreligge for ikke-statslige organisationer, der beskæftiger sig med miljøbeskyttelse og opfylder eventuelle krav i henhold til den nationale lovgivning
- 24) »driftsherre«: den fysiske eller juridiske person, der har ansvaret for håndtering af udvindingsaffald ifølge den nationale lovgivning i den medlemsstat, som affaldet håndteres i, såvel i forbindelse med midlertidig oplagring af udvindingsaffald som i driftsfasen og i perioden efter lukning
- 25) »affaldsindehaver«: producenten af udvindingsaffaldet eller den fysiske eller juridiske person, der er i besiddelse af affaldet
- 26) »kompetent person«: en fysisk person, som er i besiddelse af den nødvendige tekniske viden og erfaring, jf. lovgivningen i den medlemsstat, hvor personen har sine aktiviteter, til at opfylde de forpligtelser, der følger af dette direktiv
- 27) »kompetent myndighed«: den eller de myndigheder, medlemsstaten udpeger som ansvarlig for opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af dette direktiv
- 28) »anlægssted«: hele det landområde på et bestemt geografisk sted, som en driftsherre har ledelsesmæssig kontrol over
- 29) »væsentlig ændring«: en ændring i et affaldsanlægs struktur eller drift, der efter den kompetente myndigheds

vurdering kan få betydelige negative virkninger for menneskers sundhed eller miljøet.

Artikel 4

Almene krav

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at udvindingsaffald håndteres, uden at menneskers sundhed bringes i fare, og uden at der anvendes processer eller metoder, der kan skade miljøet, og navnlig uden at der skabes risiko for vand, luft eller jord, eller for fauna og flora, uden at der forårsages gener i form af støj eller lugt, og uden at der påføres landskaber eller områder af særlig interesse skade. Medlemsstaterne træffer også de fornødne foranstaltninger til at forbyde henkastning, dumpning og ukontrolleret bortskaffelse af udvindingsaffald.
2. Medlemsstaterne sikrer, at driftsherren træffer alle foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge og i videst muligt omfang begrænse miljø- og sundhedsskader som følge af håndteringen af udvindingsaffald. Dette omfatter forvaltningen af affaldsanlægget, også efter dets lukning, og forebyggelse af større uheld på anlægget og begrænsning af følgerne heraf for miljøet og menneskers sundhed.
3. Foranstaltningerne i stk. 2 skal bl.a. bygge på den bedste tilgængelige teknik, uden at der foreskrives anvendelse af en bestemt teknik eller teknologi, idet der tages hensyn til affaldsanlæggets tekniske karakteristika, geografiske beliggenhed og de lokale miljøforhold.

Artikel 5

Affaldshåndteringsplan

1. Medlemsstaterne sørger for, at driftsherren udarbejder en affaldshåndteringsplan for minimering, behandling, nyttiggørelse og deponering af udvindingsaffald, under hensyntagen til princippet om bæredygtig udvikling.
2. Affaldshåndteringsplanen har følgende formål:
 - a) at forhindre eller begrænse affaldsproduktionen og dens skadevirkninger, især ved, at der tages hensyn til:
 - i) affaldshåndtering både i konstruktionsfasen og ved valget af metode til mineraludvinding og -oparbejdning
 - ii) de ændringer, som kan finde sted i udvindingsaffaldet, når dets overfladeareal forøges, og det udsættes for påvirkningerne over jordoverfladen
 - iii) redeponering af udvindingsaffaldet i det tomme brud efter udvinding af mineralet, for så vidt som det er teknisk og økonomisk muligt og miljømæssigt forsvarligt i overensstemmelse med gældende EF-miljønormer samt de relevante krav i dette direktiv

- iv) genudlægning af muldlaget efter lukning af affaldsanlægget eller, hvis dette ikke er praktisk muligt, genanvendelse af muldlaget andetsteds
- v) anvendelse af mindre farlige stoffer ved oparbejdning af mineralressourcer
- b) at fremme nyttiggørelse af udvindingsaffald ved genanvendelse, genbrug eller udnyttelse, hvis dette kan gøres miljømæssigt forsvarligt i overensstemmelse med gældende EF-miljønormer samt de relevante krav i dette direktiv
- c) at garantere sikker bortskaffelse af udvindingsaffald på kort og lang sigt, navnlig ved under konstruktionsfasen at tage hensyn til håndtering under et affaldsanlægs drift og efter dets lukning og ved at vælge en konstruktion, der
- i) kun kræver ringe og om muligt ingen overvågning, kontrol og forvaltning af det nedlukkede affaldsanlæg
- ii) forhindrer eller i det mindste minimerer alle langsigtede negative virkninger, der for eksempel skyldes spredning af luft- og vandforurenende stoffer fra affaldsanlægget, og
- iii) sikrer den langsigtede geotekniske stabilitet ved alle dæmninger eller dynger, der rager op over det oprindelige overfladeniveau.
3. Affaldshåndteringsplanen skal mindst indeholde følgende:
- a) i givet fald den foreslåede klassificering af affaldsanlægget i overensstemmelse med kriterierne i bilag III:
- hvis der kræves et affaldsanlæg i kategori A, dokumentation for, at en strategi for forebyggelse af større uheld, et sikkerhedsledelsessystem til gennemførelse heraf og en intern beredskabsplan vil blive indført i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3
- hvis driftsherren finder, at der ikke kræves et affaldsanlæg i kategori A, tilstrækkelig dokumentation herfor, herunder en klarlæggelse af den eventuelle risiko for uheld
- b) en specificering af affaldet i overensstemmelse med bilag II og et skøn over den samlede udvindingsaffaldsmængde, der produceres i driftsfasen
- c) en beskrivelse af den aktivitet, hvorved affaldet opstår, og af en eventuel efterfølgende behandling af affaldet
- d) en beskrivelse af, hvilke skader på menneskers sundhed og miljøet deponering af affaldet kan afstedkomme, og hvilke forebyggende foranstaltninger der skal træffes med henblik på at begrænse miljøpåvirkningen under driften og efter nedlukningen mest muligt, jf. også aspekterne i artikel 11, stk. 2, litra a), b), d) og e)
- e) forslag til kontrol- og overvågningsprocedurer, jf. artikel 10 (når det er relevant) og artikel 11, stk. 2, litra c)
- f) forslag til plan for procedurer for lukning, herunder rehabilitering, procedurer og overvågning efter lukning, jf. artikel 12
- g) foranstaltninger til forebyggelse af forringet vandtilstand i overensstemmelse med direktiv 2000/60/EF og til forebyggelse eller minimering af luft- og jordforurening, jf. artikel 13
- h) en kortlæggelse af tilstanden i det område, der påvirkes af affaldsanlægget.
- Affaldshåndteringsplanen skal indeholde så mange oplysninger, at den kompetente myndighed kan vurdere, om driftsherren er i stand til at opfylde formålene med affaldshåndteringsplanen, jf. stk. 2, og sine forpligtelser i henhold til dette direktiv. Planen skal navnlig dokumentere, hvordan den i henhold til stk. 2, litra a), nr. i), valgte option og metode opfylder de i stk. 2, litra a), nævnte formål med affaldshåndteringsplanen.
4. Affaldshåndteringsplanen revurderes hvert femte år og/eller ændres i tilfælde af afgørende ændringer i driften af affaldsanlægget eller det deponerede affald. Alle ændringer meddeles til den kompetente myndighed.
5. Planer, der udarbejdes i medfør af anden national lovgivning eller fællesskabslovgivning, og som indeholder de i stk. 3 krævede oplysninger, kan benyttes, hvis unødvendig gentagelse af oplysninger derved undgås, og driftsherren spares for dobbeltarbejde, forudsat at alle kravene i stk. 1-4 opfyldes.
6. Den kompetente myndighed godkender affaldshåndteringsplanen på grundlag af procedurer, som besluttet af medlemsstaterne, og overvåger dens gennemførelse.

Artikel 6

Forebyggelse af større uheld og information

1. Denne artikel finder anvendelse på affaldsanlæg i kategori A, dog ikke affaldsanlæg, der er omfattet af direktiv 96/82/EF.

2. Uden at anden fællesskabslovgivning berøres, især direktiv 92/91/EØF og direktiv 92/104/EØF, sørger medlemsstaterne for, at kilderne til eventuelle større uheld bliver klarlagt, og at konstruktion, opførelse, drift og vedligeholdelse, nedlukning og efterbehandling af affaldsanlægget udføres på en sådan måde, at større uheld forebygges, og deres eventuelle skadevirkninger, herunder grænseoverskridende virkninger, for menneskers sundhed og/eller miljøet begrænses.

3. Inden påbegyndelse af driften udarbejder hver driftsherre med henblik på opfyldelse af kravene i stk. 2 en strategi for forebyggelse af større uheld ved håndteringen af udvindingsaffaldet og etablerer til gennemførelse af denne strategi et sikkerhedsledelsessystem, jf. principperne i bilag I, punkt 1, samt iværksætter en intern beredskabsplan med de foranstaltninger, der skal træffes på anlægget i tilfælde af uheld.

Som led i denne strategi udnævner driftsherren en sikkerhedsansvarlig, der forestår gennemførelsen af strategien for forebyggelse af større uheld og det løbende tilsyn hermed.

Den kompetente myndighed udarbejder en ekstern beredskabsplan med foranstaltninger, der skal træffes uden for anlægget i tilfælde af uheld. Som led i ansøgningen om tilladelse udleverer driftsherren til den kompetente myndighed de oplysninger, som denne har brug for for at udarbejde den nævnte plan.

4. Beredskabsplanerne i stk. 3 skal tjene følgende formål:

- a) at bringe større uheld og andre hændelser under kontrol, således at deres virkninger mindskes, især at skader på menneskers sundhed og miljøet begrænses
- b) at gennemføre foranstaltninger til beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet mod virkningerne af større uheld og andre hændelser
- c) at give offentligheden og de berørte instanser og myndigheder i området de nødvendige oplysninger
- d) at rehabilitere, genoprette og rense miljøet efter et større uheld.

Medlemsstaterne sørger for, at driftsherren i tilfælde af et større uheld giver den kompetente myndighed alle oplysninger, som kan medvirke til yderligere at mindske følgerne for menneskers sundhed og er nødvendige for en vurdering og minimering af omfanget af de faktiske eller potentielle miljøskader.

5. Medlemsstaterne sørger for, at den berørte offentlighed får reel mulighed for på et tidligt tidspunkt at tage del i udarbejdelsen eller revurderingen af den eksterne beredskabsplan, som er omhandlet i stk. 3. Med dette for øje informeres

den berørte offentlighed om alle forslag dertil, og der stilles relevante oplysninger til rådighed, bl.a. oplysninger om retten til at deltage i beslutningsprocessen og om, hvilken kompetent myndighed bemærkninger og spørgsmål skal stiles til.

Medlemsstaterne sørger for, at den berørte offentlighed får en rimelig frist til at fremsætte bemærkninger, og at sådanne bemærkninger tages i betragtning ved udarbejdelsen af den eksterne beredskabsplan.

6. Medlemsstaterne sørger for, at oplysninger om sikkerhedsforanstaltninger og om, hvad der skal gøres i tilfælde af uheld, dvs. mindst de oplysninger, der er opregnet i bilag I, punkt 2, automatisk udleveres gratis til den berørte offentlighed.

Disse oplysninger revurderes hvert tredje år og ajourføres om nødvendigt.

Artikel 7

Ansøgning og tilladelse

1. Intet affaldsanlæg må være i drift, uden at den kompetente myndighed har givet tilladelse dertil. Tilladelsen skal indeholde de oplysninger, der er opregnet i stk. 2, og det skal være tydeligt angivet, hvilken kategori anlægget tilhører, jf. de i artikel 9 omhandlede kriterier.

Forudsat at alle kravene i denne artikel er opfyldt, kan tilladelser, der er udstedt i henhold til anden national lovgivning eller fællesskabslovgivning, kombineres til én enkelt tilladelse, hvis unødvendig gentagelse af oplysninger derved undgås, og driftsherren eller den kompetente myndighed spares for dobbeltarbejde. Forudsat at alle kravene i denne artikel er opfyldt, kan elementerne i stk. 2 kombineres i én enkelt tilladelse eller i flere tilladelser.

2. Ansøgningen om tilladelse skal mindst indeholde følgende:

- a) driftsherrens identitet
- b) forslag til placering af affaldsanlægget samt eventuelle alternative placeringer
- c) affaldshåndteringsplanen som omhandlet i artikel 5
- d) passende ordninger i form af en finansiel sikkerhed eller tilsvarende, jf. artikel 14
- e) de oplysninger, som gives af driftsherren i overensstemmelse med artikel 5 i direktiv 85/337/EØF⁽¹⁾, når der i henhold til samme direktiv kræves en vurdering af indvirkningen på miljøet.

(¹) Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40). Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF (EUT L 156 af 25.6.2003, s. 17).

3. Den kompetente myndighed udsteder kun tilladelse, hvis den finder det godtgjort, at

- a) driftsherren opfylder de relevante krav i dette direktiv
- b) affaldshåndteringen ikke direkte strider mod eller på anden måde hindrer gennemførelsen af den eller de relevante affaldshåndteringsplaner, der er nævnt i artikel 7 i direktiv 75/442/EØF.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de kompetente myndigheder med mellemrum revurderer og om nødvendigt ajourfører betingelserne for tilladelsen:

- hvis der er afgørende ændringer i driften af affalds-anlægget eller det deponerede affald
- på grundlag af de overvågningsresultater, der indberettes af driftsherren i medfør af artikel 11, stk. 3, eller de kontroller, der foretages i medfør af artikel 17
- i lyset af udvekslingen af oplysninger om væsentlige ændringer med hensyn til den bedste tilgængelige teknik i medfør af artikel 21, stk. 3.

5. Oplysningerne i en tilladelse, der er udstedt ifølge denne artikel, stilles til rådighed for medlemsstaternes og Fællesskabets kompetente statistiske instanser, såfremt de behøves til statistiske formål. Følsomme oplysninger af rent forretningsmæssig karakter, f.eks. oplysninger om forretningsforbindelser, omkostningskomponenter og lønsomme mineralforekomsters størrelse, offentliggøres ikke.

Artikel 8

Inddragelse af offentligheden

1. Nedenstående oplysninger gives til offentligheden tidligt i proceduren for udstedelse af tilladelser og i hvert fald, så snart de med rimelighed kan gives, enten ved offentlig meddelelse eller på anden hensigtsmæssig måde, f.eks. elektroniske medier, hvis sådanne er til rådighed:

- a) ansøgningen om tilladelse
- b) oplysning om, at en beslutning vedrørende en ansøgning om tilladelse er omfattet af samråd mellem medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 16, hvis dette er tilfældet
- c) nærmere oplysninger om de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for beslutningen, dem, som der kan

indhentes relevante oplysninger fra, og dem, som bemærkninger og spørgsmål kan stiles til, samt nærmere oplysninger om tidsfristerne for indsendelse af bemærkninger og spørgsmål

- d) de mulige beslutningers art
- e) nærmere oplysninger om forslaget om ajourføring af en tilladelse eller af betingelserne for en tilladelse
- f) omtrentligt hvornår og hvor, eller hvordan, de relevante oplysninger bliver givet
- g) nærmere oplysninger om, hvordan deltagelse af offentligheden er tilrettelagt, jf. stk. 7.

2. Medlemsstaterne sørger for, at følgende gøres tilgængelige for den berørte offentlighed inden for en rimelig tidshorisont:

- a) i overensstemmelse med den nationale lovgivning de vigtigste rapporter og udtalelser, der var tilgængelige for den kompetente myndigheder på det tidspunkt, hvor offentligheden blev underrettet som anført i stk. 1
- b) i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger⁽¹⁾, alle oplysninger ud over de i stk. 1 nævnte, som er relevante for beslutningen i overensstemmelse med artikel 7 i nærværende direktiv, og som først er blevet tilgængelige efter, at offentligheden er underrettet som anført i stk. 1 i nærværende artikel.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at offentligheden i overensstemmelse med stk. 1 underrettes om en ajourføring af betingelserne for tilladelsen i henhold til artikel 7, stk. 4.

4. Den berørte offentlighed har ret til at fremsætte bemærkninger og udtalelser til den kompetente myndighed, inden der træffes beslutning.

5. Der skal i beslutningen tages behørigt hensyn til resultaterne af de høringer, der afholdes ifølge denne artikel.

6. Når den kompetente myndighed har truffet beslutning, underretter den i overensstemmelse med de gældende procedurer den berørte offentlighed herom og stiller følgende oplysninger til rådighed for den berørte offentlighed:

- a) beslutningens indhold, herunder en kopi af tilladelsen
- b) de grunde og betragtninger, der ligger til grund for beslutningen.

⁽¹⁾ EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26.

7. De nærmere detaljer for offentlighedens deltagelse ifølge denne artikel fastsættes af medlemsstaterne på en sådan måde, at den berørte offentlighed kan forberede sig og medvirke effektivt.

Artikel 9

Klassifikationssystem for affaldsanlæg

Med henblik på dette direktiv klassificerer de kompetente myndigheder et affaldsanlæg i kategori A i henhold til kriterierne i bilag III.

Artikel 10

Tomme brud

1. Medlemsstaterne sørger for, at driftsherren ved redeponering af udvindingsaffald i et tomt brud med henblik på rehabilitering og til anlægsformål, uanset om udvindingen skete på jordoverfladen eller i undergrunden, træffer foranstaltninger til

- 1) at sikre udvindingsaffaldets stabilitet, idet artikel 11, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse
- 2) at forebygge forurening af jord, overfladevand og grundvand, idet artikel 13, stk. 1, 3 og 5, finder tilsvarende anvendelse
- 3) at sikre, at udvindingsaffaldet og det tomme brud overvåges, idet artikel 12, stk. 4 og 5, finder tilsvarende anvendelse.

2. Direktiv 1999/31/EF finder i relevant omfang fortsat anvendelse på andet affald end udvindingsaffald, som anvendes til fyldning af tomme brud.

Artikel 11

Opførelse og forvaltning af affaldsanlæg

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at affaldsanlæg forvaltes af kompetente personer, og at der er sørget for teknisk udvikling og personaleuddannelse.

2. Den kompetente myndighed forvisser sig om, at driftsherren ved opførelse af et nyt affaldsanlæg eller ved ændring af et bestående affaldsanlæg sørger for følgende:

- a) at anlægget er hensigtsmæssigt placeret under særlig hensyntagen til forpligtelser på fællesskabsplan eller nationalt plan vedrørende beskyttede områder samt

geologiske, hydrologiske, hydrogeologiske, seismiske og geotekniske forhold og således udformet, at forudsætningerne på kort og lang sigt for forebyggelse af forurening af jord, luft, grundvand og overfladevand er til stede under særlig hensyntagen til direktiv 76/464/EØF ⁽¹⁾, 80/68/EØF ⁽²⁾ og 2000/60/EF, at forurenede vand og perkolat kan opsamles effektivt, når og hvis det kræves ifølge tilladelsen, og at vand- og vinderosion reduceres til et rimeligt omfang i den udstrækning, dette er teknisk muligt og økonomisk rimeligt

- b) at anlægget opføres, forvaltes og vedligeholdes på en sådan måde, at det er fysisk stabilt, at jord, luft, overfladevand og grundvand ikke forurenes på kort og lang sigt, og at skader på landskabet begrænses mest muligt
- c) at der er lagt passende planer og taget passende skridt til, at anlægget regelmæssigt overvåges og tilses af kompetente personer, og at der skrives ind, hvis der er tegn på ustabilitet eller forurening af vand eller jord
- d) at der er taget passende skridt til rehabilitering af landområdet og lukning af affaldsanlægget
- e) at der er taget passende skridt vedrørende affaldsanlægget for perioden efter lukning.

Der føres registre over den overvågning og det tilsyn, der omhandlet i litra c), og disse registre indgår sammen med tilladelsesbilagene i en teknisk beskrivelse og sikrer, navnlig hvis der skiftes driftsherre, den fornødne overdragelse af oplysninger.

3. Driftsherren giver snarest muligt og under alle omstændigheder inden 48 timer meddelelse til den kompetente myndighed om alle hændelser, der forventes at kunne påvirke affaldsanlæggets stabilitet, og alle betydende miljøskadevirkninger, som afsløres af anlæggets kontrol- og overvågningsprocedurer. Driftsherren benytter i givet fald den interne beredskabsplan og efterkommer alle øvrige instrukser fra den kompetente myndighed om afhjælpning af foranstaltninger.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 76/464/EØF af 4. maj 1976 om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø (EFT L 129 af 18.5.1976, s. 23). Senest ændret ved direktiv 2000/60/EF.

⁽²⁾ Rådets direktiv 80/68/EØF af 17. december 1979 om beskyttelse af grundvandet mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer (EFT L 20 af 26.1.1980, s. 43). Ændret ved direktiv 91/692/EØF (EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48).

Udgifterne til disse foranstaltninger afholdes af driftsherren.

Med en hyppighed, der fastsættes af den kompetente myndighed, og under alle omstændigheder mindst en gang om året indberetter driftsherren på grundlag af indsamlede data samtlige overvågningsresultater til de kompetente myndigheder, således at disse kan fastslå, om betingelserne for tilladelsen overholdes, og øge deres viden om affaldets og affaldsanlæggets stabilitet. På grundlag af denne indberetning kan den kompetente myndighed afgøre, at validering ved en uafhængig ekspert er nødvendig.

Artikel 12

Procedurer ved og efter lukning af affaldsanlæg

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til, at stk. 2-5 overholdes.
2. Et affaldsanlæg må først indlede lukningsproceduren, når mindst én af følgende betingelser er opfyldt:
 - a) De relevante betingelser i tilladelsen er opfyldt.
 - b) Der er givet tilladelse fra den kompetente myndighed efter anmodning fra driftsherren.
 - c) Den kompetente myndighed træffer en begrundet beslutning herom.
3. Et affaldsanlæg kan først betragtes som endeligt lukket, når den kompetente myndighed uden unødigt forsinkelse har udført en afsluttende inspektion på stedet, vurderet alle driftsherrens beretninger, certificeret, at det område, der påvirkes af et affaldsanlæg, er rehabiliteret, og meddelt driftsherren sin godkendelse af lukningen.

En sådan godkendelse begrænser på ingen måde driftsherrens forpligtelser i henhold til betingelserne i tilladelsen eller lovgivningen i øvrigt.

4. Når et affaldsanlæg er endeligt lukket, er driftsherren ansvarlig for vedligeholdelse, overvågning, kontrol og afhjælpning af foranstaltninger i tidsrummet efter lukningen, så længe den kompetente myndighed kræver det under hensyntagen til farens art og til, hvor længe den kan være til stede, medmindre den kompetente myndighed beslutter at overtage disse opgaver fra driftsherren; denne bestemmelse berører ikke national lovgivning eller fællesskabslovgivning om affaldsindehaveres ansvar.

5. Hvis den kompetente myndighed anser det for nødvendigt for at opfylde relevante miljøkrav, der er fastsat i Fællesskabets lovgivning, navnlig kravene i direktiv 76/464/EØF, 80/68/EØF og 2000/60/EF, skal driftsherren efter lukning af et affaldsanlæg bl.a. kontrollere anlæggets fysiske og kemiske stabilitet og minimere miljøskadevirkninger, særlig for overfladevand og grundvand, ved at sørge for følgende:

- a) at alle anlægsstrukturer overvåges og bevares, og at kontrol- og måleapparatur konstant er klar til brug
- b) at eventuelle overløbskanaler og afløb holdes rene og ryddede.

6. Driftsherren giver snarest muligt efter lukningen af et affaldsanlæg den kompetente myndighed meddelelse om alle hændelser, der forventes at kunne påvirke affaldsanlæggets stabilitet, og alle betydende miljøskadevirkninger, som afsløres via anlæggets kontrol- og overvågningsprocedurer. Driftsherren benytter i givet fald den interne beredskabsplan og efterkommer alle øvrige instrukser fra den kompetente myndighed om afhjælpning af foranstaltninger.

Udgifterne til disse foranstaltninger afholdes af driftsherren.

I de tilfælde og med den hyppighed, der fastsættes af den kompetente myndighed, indberetter driftsherren på grundlag af indsamlede data samtlige overvågningsresultater til de kompetente myndigheder, således at disse kan fastslå, om betingelserne for tilladelsen overholdes, og øge deres viden om affaldets og affaldsanlæggets stabilitet.

Artikel 13

Forebyggelse af forringet vandtilstand og luft- og jordforurening

1. Den kompetente myndighed forviser sig om, at driftsherren har truffet de nødvendige foranstaltninger til at opfylde Fællesskabets miljøbestemmelser, og navnlig til, i overensstemmelse med direktiv 2000/60/EF, at forebygge forringelse af den eksisterende vandtilstand, bl.a. ved
 - a) at evaluere det deponerede affalds potentiale for perkolatproduktion, herunder også perkolatets indhold af forureningsstoffer, såvel under anlæggets drift som efter lukningen, og beregne anlæggets vandbalance
 - b) at forebygge eller at minimere perkolatproduktion og forurening af jord og overfladevand eller grundvand fra affaldet

c) at opsamle og behandle forurenede vand og perkolat fra anlægget, så det opnår en sådan kvalitet, at det kan udledes.

2. Den kompetente myndighed skal sikre, at driftsherren har truffet de nødvendige foranstaltninger til at forebygge eller mindske støv- og gasemissioner.

3. Hvis den kompetente myndighed på grundlag af en miljørisikovurdering, der navnlig tager hensyn til direktiv 76/464/EØF, 80/68/EØF eller 2000/60/EF, finder, at der ikke er behov for opsamling og behandling af perkolat, eller hvis det er godtgjort, at affaldsanlægget ikke rummer nogen potentiel fare for jord, grundvand eller overfladevand, kan kravene i stk. 1, litra b) og c), lempes eller frafalde i overensstemmelse hermed.

4. Medlemsstaterne stiller som betingelse for deponering af udvindingsaffald i et recipientvandområde, der ikke er konstrueret med henblik på deponering af udvindingsaffald, og uanset om affaldet er fast, flydende eller opslæmmet, at driftsherren opfylder de relevante krav i direktiv 76/464/EØF, 80/68/EØF og 2000/60/EF.

5. Når udvindingsaffald anbringes i tomme brud, uanset om disse er skabt ved udvinding på jordoverfladen eller i undergrunden, der efter nedlukningen tillades sat under vand, træffer driftsherren de nødvendige foranstaltninger til at forebygge eller minimere forringelse af vandtilstanden og jordforurening i overensstemmelse med stk. 1 og 3, der finder tilsvarende anvendelse. Driftsherren giver den kompetente myndighed de nødvendige oplysninger for at sikre, at fællesskabsforpligtelserne opfyldes, navnlig dem i direktiv 2000/60/EF.

6. Hvad angår damme, hvor der er cyanid til stede, sørger driftsherren for, at koncentrationen af cyanid dissocierbart med svag syre i dammen bringes ned til det lavest mulige niveau med den bedste tilgængelige teknik, og for så vidt angår anlæg, som der er udstedt tilladelse til inden, eller som allerede er sat i drift den 1. maj 2008, at koncentrationen af cyanid dissocierbart med svag syre på det sted, hvor tailings ledes ud i dammen fra oparbejdningsanlægget, ikke overskrider 50 ppm fra den 1. maj 2008, 25 ppm fra den 1. maj 2013, 10 ppm fra den 1. maj 2018 og 10 ppm for anlæg, som der er udstedt tilladelse til efter den 1. maj 2008.

Den kompetente myndighed kan kræve, at driftsherren ved hjælp af en risikovurdering, der tager lokalitetsspecifikke forhold i betragtning, godtgør, at disse koncentrationsgrænser ikke behøver at blive bragt yderligere ned.

Artikel 14

Finansiell sikkerhed

1. Den kompetente myndighed kræver, inden akkumulering eller deponering af udvindingsaffald i et affaldsanlæg

påbegyndes, at der stilles finansiell sikkerhed (f.eks. i form af erhvervsfinansierede gensidige garantifonde) eller tilsvarende efter procedurer, som medlemsstaterne træffer afgørelse om, med det formål:

a) at alle forpligtelser ifølge den tilladelse, der er udstedt i henhold til dette direktiv, herunder forskrifter vedrørende tidsrummet efter lukning, opfyldes

b) at der på ethvert tidspunkt er midler til rådighed til rehabilitering af det område, der påvirkes af affaldsanlægget, som beskrevet i affaldshåndteringsplanen, der er udarbejdet i henhold til artikel 5 og krævet i forbindelse med tilladelsen efter artikel 7.

2. Sikkerhedsstillelsen i henhold til stk. 1 beregnes på grundlag af følgende:

a) affaldsanlæggets forventede miljøpåvirkninger med særlig hensyntagen til anlæggets kategori, affaldets specifikationer og det rehabiliterede landområdes fremtidige anvendelse

b) en forudsætning om, at uafhængige og velkvalificerede tredjeparter kan bedømme og udføre eventuelt påkrævet rehabiliteringsarbejde.

3. Sikkerhedsstillelsens størrelse justeres periodisk i overensstemmelse med omfanget af ethvert rehabiliteringsarbejde, som det er påkrævet at udføre på det område, der påvirkes af affaldsanlægget, som beskrevet i affaldshåndteringsplanen, der er udarbejdet i henhold til artikel 5 og krævet i forbindelse med tilladelsen efter artikel 7.

4. Når den kompetente myndighed godkender lukning i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, giver den driftsherren en skriftlig erklæring om, at forpligtelsen til at stille sikkerhed, jf. stk. 1 i nærværende artikel, bortset fra forpligtelserne vedrørende tidsrummet efter lukning af anlægget i henhold til artikel 12, stk. 4, er bortfaldet.

Artikel 15

Miljøansvar

Følgende punkt tilføjes i bilag III i direktiv 2004/35/EF:

»13. Håndteringen af udvindingsaffald i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien (*) .

(*) EUT L 102 af 11.4.2006, s. 15«

Artikel 16

Grænseoverskridende virkninger

1. Hvis en medlemsstat, hvori et affaldsanlæg er placeret, konstaterer, at driften af et affaldsanlæg i kategori A vil kunne få betydelige skadevirkninger på miljøet og deraf følgende risici for menneskers sundhed i en anden medlemsstat, eller hvis en medlemsstat, der kan forventes at blive udsat for sådanne virkninger, fremsætter anmodning herom, meddeler den medlemsstat, på hvis område der blev ansøgt om tilladelse i henhold til artikel 7, den anden medlemsstat de oplysninger, der er forelagt i henhold til samme artikel, samtidig med at den stiller disse til rådighed for sine egne statsborgere.

Disse oplysninger danner grundlag for eventuelt nødvendige konsultationer som led i bilaterale forbindelser mellem de to medlemsstater på baggrund af princippet om gensidighed og lige behandling.

2. Medlemsstaterne sørger som led i deres bilaterale forbindelse for, at der i de i stk. 1 omhandlede tilfælde også gives den berørte offentlighed i den stat, der kan blive udsat for virkningerne, adgang til ansøgningerne i et passende tidsrum, således at den får ret til at udtale sig herom, før den kompetente myndighed træffer sin afgørelse.

3. I tilfælde af et uheld på et affaldsanlæg som omhandlet i stk. 1 sørger medlemsstaterne for, at de oplysninger, som driftsherren har givet de kompetente myndigheder i medfør af artikel 6, stk. 4, straks videregives til den anden medlemsstat med henblik på en yderligere minimering af følgerne af uheldet for menneskers sundhed og en vurdering og minimering af omfanget af de faktiske eller potentielle miljøskader.

Artikel 17

Den kompetente myndigheds kontrol

1. Inden deponeringen påbegyndes og derefter med regelmæssige mellemrum, herunder i perioden efter lukningen, som fastsættes af den berørte medlemsstat, aflægger den kompetente myndighed kontrolbesøg på affaldsanlæg, der er omfattet af artikel 7, for at sikre sig, at de overholder de relevante betingelser for tilladelsen. Et positivt resultat begrænser på ingen måde driftsherrens ansvar i henhold til betingelserne for tilladelsen.

2. Medlemsstaterne kræver, at driftsherren fører registre over al affaldshåndtering, holder dem ajour og stiller dem til rådighed for den kompetente myndighed for gennemgang, og sørger for, at de relevante ajourførte oplysninger og registre om anlægget overdrages i det fornødne omfang, hvis affaldsanlægget skifter driftsherre.

Artikel 18

Indberetningspligt

1. Hvert tredje år sender medlemsstaterne Kommissionen en beretning om direktivets gennemførelse. Beretningen udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller et forlæg, som vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 23, stk. 2. Beretningen sendes til Kommissionen senest ni måneder efter udløbet af den treårsperiode, den dækker.

Kommissionen offentliggør en samlet beretning om gennemførelsen af dette direktiv senest ni måneder efter modtagelsen af medlemsstaternes beretninger.

2. En gang om året sender medlemsstaterne Kommissionen oplysninger om hændelser, som driftsherrerne har givet meddelelse om i medfør af artikel 11, stk. 3, og artikel 12, stk. 6. Kommissionen stiller efter anmodning disse oplysninger til rådighed for medlemsstaterne. Medmindre andet gælder ifølge fællesskabslovgivningen om offentlig adgang til miljøoplysninger, stiller medlemsstaterne derefter på anmodning disse oplysninger til rådighed for medlemmer af den berørte offentlighed.

Artikel 19

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter sanktioner, der skal anvendes ved overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af dette direktiv. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Artikel 20

Fortegnelse over nedlukkede affaldsanlæg

Medlemsstaterne sikrer, at der udarbejdes og regelmæssigt ajourføres en fortegnelse over lukkede affaldsanlæg (herunder også anlæg, der er forladt), der befinder sig på deres område, og som har alvorlige miljøskadelige virkninger, eller som potentielt kan blive en alvorlig trussel mod menneskers sundhed og miljøet på kort eller mellemlang sigt. Fortegnelsen, der skal stilles til rådighed for offentligheden, udarbejdes inden den 1. maj 2012, idet der tages hensyn til metoderne i artikel 21, hvis de foreligger.

Artikel 21

Udveksling af oplysninger

1. Kommissionen, bistået af det udvalg, der er omhandlet i artikel 23, sørger for, at der foregår den nødvendige udveksling af tekniske og videnskabelige oplysninger mellem medlemsstaterne med henblik på udarbejdelse af metoder til:

- a) gennemførelse af artikel 20

- b) rehabilitering af de lukkede affaldsanlæg, der er udpeget i henhold til artikel 20, således at de opfylder kravene i artikel 4. Metoderne skal give mulighed for opstilling af de mest hensigtsmæssige procedurer for risikovurdering og afhjælpende foranstaltninger, når der henses til de meget forskellige geologiske, hydrogeologiske og klimatologiske forhold i Europa.

2. Medlemsstaterne sørger for, at myndighederne følger med i eller underrettes om udviklingen inden for den bedste tilgængelige teknik.

3. Kommissionen sørger for udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og de berørte organisationer om den bedste tilgængelige teknik, om overvågningsbestemmelser og udvikling i forbindelse hermed. Kommissionen offentliggør resultaterne af denne udveksling af oplysninger.

Artikel 22

Gennemførelses- og ændringsbestemmelser

1. Senest den 1. maj 2008 vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 23, stk. 2, og idet litra e), f) og g) prioriteres, bestemmelser til:

- harmonisering og regelmæssig fremsendelse af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 7, stk. 5, og artikel 12, stk. 6
- gennemførelse af artikel 13, stk. 6, herunder de tekniske krav vedrørende definitionen af cyanid dissocierbart med svag syre og metoden til måling heraf
- tekniske retningslinjer for beregning af den finansielle sikkerhed, jf. artikel 14, stk. 2
- tekniske retningslinjer for kontrol, jf. artikel 17
- færdiggørelse af de tekniske krav til specificering af affald i bilag II
- fortolkning af definitionen i artikel 3, nr. 3)
- fastlæggelse af kriterierne for klassificering af affaldsanlæg i bilag III
- fastlæggelse af de harmoniserede prøveudtagningsstandarder og analysemetoder, som er nødvendige for den tekniske gennemførelse af direktivet.

2. De ændringer, der er nødvendige for at tilpasse bilagene til den videnskabelige og tekniske udvikling, vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 23, stk. 2.

Ændringerne skal have til formål at opnå et højt niveau af miljøbeskyttelse.

Artikel 23

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 18 i direktiv 75/442/EØF, i det følgende benævnt »udvalget«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 24

Overgangsbestemmelse

1. Medlemsstaterne sørger for, at alle affaldsanlæg, som der er udstedt tilladelse til eller som allerede er sat i drift den 1. maj 2008, opfylder bestemmelserne i dette direktiv senest den 1. maj 2012, bortset fra bestemmelserne i artikel 14, stk. 1, der først skal være opfyldt den 1. maj 2014, og i artikel 13, stk. 6, der skal opfyldes i overensstemmelse med de deri anførte tidsfrister.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på affaldsanlæg, der er lukket før den 1. maj 2008.

3. Medlemsstaterne sikrer fra den 1. maj 2006 og uanset eventuel lukning af et affaldsanlæg efter denne dato og før den 1. maj 2008, at udvindingsaffald håndteres på en måde, der ikke berører opfyldelsen af artikel 4, stk. 1, i dette direktiv og andre miljøkrav, der finder anvendelse i henhold til fællesskabslovgivningen, herunder direktiv 2000/60/EF.

4. Artikel 5, 6, stk. 3-5, artikel 7, 8, 12, stk. 1 og 2, og artikel 14, stk. 1-3, finder ikke anvendelse på affaldsanlæg:

— der ophørte med at modtage affald før den 1. maj 2006

— er ved at afslutte lukningsprocedurerne i henhold til gældende fællesskabslovgivning eller -programmer eller national lovgivning eller nationale programmer, der er godkendt af den kompetente myndighed, og

— som reelt vil være lukket senest den 31. december 2010.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne tilfælde inden den 1. august 2008 og sørger for, at disse anlæg forvaltes på en måde, der ikke er til skade for gennemførelsen af målene for dette direktiv, navnlig målene

i artikel 4, stk. 1, eller for anden fællesskabslovgivning, herunder direktiv 2000/60/EF.

Artikel 25

Gennemførelse i national ret

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. maj 2008. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 26

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 27

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 15. marts 2006.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BORRELL FONTELLES
Formand

På Rådets vegne
H. WINKLER
Formand

BILAG I

Strategi for forebyggelse af større uheld og oplysninger, der skal meddeles til den berørte offentlighed**1. Strategi for forebyggelse af større uheld**

Driftsherrens strategi for forebyggelse af større uheld og sikkerhedsledelsessystem skal være proportional med risikoen for et større uheld på affaldsanlægget. Ved deres gennemførelse skal der tages hensyn til nedenstående principper:

- 1) Strategien for forebyggelse af større uheld skal omfatte driftsherrens generelle mål og principper for foranstaltninger med hensyn til kontrol med risikoen for større uheld.
- 2) Sikkerhedsledelsessystemet skal omfatte den del af det generelle ledelsessystem, der omfatter organisationsstruktur, ansvar, praksis, procedurer, processer og ressourcer til fastlæggelse og gennemførelse af strategien for forebyggelse af større uheld.
- 3) Sikkerhedsledelsessystemet skal behandle følgende punkter:
 - a) organisation og personale — roller og ansvar for det personale, der skal forebygge større uheld på alle niveauer i organisationen. Fastlæggelse af dette personales uddannelsesbehov og gennemførelse af den nødvendige uddannelse. Inddragelse af medarbejdere og eventuelt underleverandører
 - b) identifikation og vurdering af større farer — vedtagelse og gennemførelse af procedurer til systematisk identifikation af større farer i forbindelse med normal og unormal drift og vurdering af deres sandsynlighed og alvor
 - c) driftskontrol — vedtagelse og gennemførelse af procedurer og instrukser for sikker drift (herunder vedligeholdelse af anlæggene), processer, udstyr samt sikkerhed under midlertidige driftsstop
 - d) styring af ændringer — vedtagelse og gennemførelse af procedurer til planlægning af ændringer i eksisterende affaldsanlæg eller til udformning af nye affaldsanlæg
 - e) beredskabsplanlægning — vedtagelse og gennemførelse af procedurer til identifikation af forudselige nødsituationer gennem systematisk analyse samt forberedelse, afprøvning og revision af beredskabsplaner for at kunne imødegå sådanne nødsituationer
 - f) effektivitetsovervågning — vedtagelse og gennemførelse af procedurer for løbende evaluering af overensstemmelse med de målsætninger, der er opstillet i driftsherrens strategi for forebyggelse af større uheld og sikkerhedsledelsessystem, og indførelse af rutiner for undersøgelse og korrigerende indsats i tilfælde af manglende overensstemmelse. Procedurerne skal omfatte driftsherrens ordning for rapportering af større uheld eller næsten-uheld (near miss), navnlig hvor der er tale om et svigt i beskyttelsesforanstaltninger, samt undersøgelse og opfølgning heraf på grundlag af erfaringer, der er opnået
 - g) overvågning og analyse — vedtagelse og gennemførelse af procedurer til regelmæssig og systematisk evaluering af strategien for forebyggelse af større uheld og sikkerhedsledelsessystemets effektivitet og hensigtsmæssighed. En dokumenteret analyse af resultaterne af den eksisterende strategi, af sikkerhedsledelsessystemet og dens ajourføring foretaget af virksomhedens øverste ledelse.

2. Oplysninger, der skal meddeles til den berørte offentlighed

- 1) driftsherrens navn og affaldsanlæggets adresse
- 2) identificering af den person, der giver oplysningerne, ved angivelse af stillingen

- 3) bekræftelse af, at affaldsanlægget er underlagt forskrifter og/eller administrative bestemmelser til dette direktivs gennemførelse, og at oplysningerne i forbindelse med de i artikel 6, stk. 2, omhandlede elementer er forelagt den kompetente myndighed
 - 4) en tydelig og alment forståelig redegørelse for de aktiviteter, der foregår på anlægget
 - 5) de almindelige betegnelser eller fællesbetegnelserne eller den generelle fareklassifikation for de stoffer og præparater, der er til stede på affaldsanlægget, samt affald, der kan forårsage et større uheld, med angivelse af deres vigtigste fareegenskaber
 - 6) generelle oplysninger om arten af risikoen for større uheld, herunder deres mulige følger for den omkringboende befolkning og miljøet
 - 7) fyldestgørende oplysninger om, hvordan den omkringboende befolkning vil blive advaret og holdt underrettet i tilfælde af et større uheld
 - 8) fyldestgørende oplysninger om, hvilke forholdsregler den berørte befolkning bør træffe, og hvordan den bør forholde sig i tilfælde af et større uheld
 - 9) bekræftelse af, at driftsherren er forpligtet til at træffe passende foranstaltninger på anlægget, herunder til at tage kontakt med beredskabstjenesterne, for at sætte ind i tilfælde af større uheld og mindske følgerne heraf mest muligt
 - 10) en henvisning til den eksterne beredskabsplan, der er udarbejdet til imødegåelse af eventuelle virkninger af et uheld uden for anlægget. Den berørte befolkning bør i forbindelse hermed opfordres til at efterkomme beredskabstjenesternes instrukser og anmodninger i tilfælde af et uheld
 - 11) angivelse af, hvor der kan indhentes yderligere oplysninger, med forbehold af de fortrolighedskrav, der er fastsat i den nationale lovgivning.
-

BILAG II

Specificering af affald

Affald, der skal deponeres i et affaldsanlæg, skal specificeres på en sådan måde, at anlæggets fysiske og kemiske stabilitet sikres på lang sigt, og at større uheld undgås. Specificeringen af affaldet skal afhængigt af affaldsanlæggets kategori omfatte følgende:

- 1) en beskrivelse af det deponerede affalds forventede fysiske og kemiske egenskaber på kort og lang sigt under særlig henvisning til dets stabilitet under overfladeatmosfæriske/-meteorologiske forhold, idet der tages hensyn til typen af det eller de mineraler, der skal udvindes, samt arten af eventuel overjord og/eller gangbjergarter, der vil blive flyttet under udvindingsaktiviteterne
- 2) klassificeringen af affaldet i henhold til beslutning 2000/532/EF⁽¹⁾, især med hensyn til dets farlighedsegenskaber
- 3) en beskrivelse af de kemiske stoffer, der agtes benyttet til oparbejdningen af mineralressourcen, og deres stabilitet
- 4) en beskrivelse af deponeringsmetoden
- 5) det påtænkte affaldstransportsystem.

BILAG III

Kriterier for klassificering af affaldsanlæg

Et affaldsanlæg klassificeres i kategori A, hvis:

- svigt eller ukorrekt drift, f.eks. hvis en dyngne vælter, eller en dæmning brister, vil kunne forårsage et større uheld, ud fra en risikovurdering, hvor der tages hensyn til sådanne faktorer som anlæggets nuværende eller fremtidige størrelse, placering og miljøbelastning, eller
- det rummer affald, der er klassificeret som farligt over en bestemt tærskel i henhold til direktiv 91/689/EØF, eller
- det rummer stoffer eller præparater, der er klassificeret som farlige over en bestemt tærskel i henhold til direktiv 67/548/EØF eller 1999/45/EF.

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning 2000/532/EF af 3. maj 2000 om afløsning af beslutning 94/3/EF om udarbejdelse af en liste over affald i henhold til artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442/EØF om affald og af Rådets beslutning 94/904/EF om udarbejdelse af en liste over farligt affald i henhold til artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 91/689/EØF om farligt affald (EFT L 226 af 6.9.2000, s. 3). Senest ændret ved Rådets beslutning 2001/573/EF (EFT L 203 af 28.7.2001, s. 18).

ERKLÆRING VEDTAGET AF EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET OG KOMMISSIONEN

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen udtaler deres tilfredshed med fælleserklæringen fra Bulgarien og Rumænien om gennemførelsen af det kommende direktiv om håndtering af affald fra udvindingsindustrien.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2006/22/EF

af 15. marts 2006

om minimumsbetingelser for gennemførelse af

Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 og (EØF) nr. 3821/85

med hensyn til sociale bestemmelser inden for vejtransportvirksomhed og om ophævelse af Rådets direktiv 88/599/EØF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

koordinere kontrolaktiviteter og fremme uddannelse af kontrolpersonale.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 71, stk. 1,

under henvisning til forslaget fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 8. december 2005, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 af 20. december 1985 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport ⁽³⁾ og (EØF) nr. 3821/85 af 20. december 1985 om kontrolapparatet inden for vejtransport ⁽⁴⁾ samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/15/EF af 11. marts 2002 om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter ⁽⁵⁾ er af væsentlig betydning for etableringen af et fælles marked for transport ad vej, jernbane eller indre vandveje samt for færdselssikkerheden og arbejdsvilkårene.

(2) I hvidbogen »Den europæiske transportpolitik frem til 2010 — de svære valg« har Kommissionen tilkendegivet, at det er nødvendigt at skærpe kontrollen og sanktionerne, navnlig hvad angår de sociale bestemmelser vedrørende vejtransportvirksomhed, og specifikt at øge antallet af kontrolforanstaltninger, tilskynde til systematisk udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne,

(3) Det er derfor nødvendigt at sikre en korrekt anvendelse og harmoniseret fortolkning af bestemmelserne på det sociale område inden for vejtransport ved fastsættelse af mindstekrav med henblik på en ensartet og effektiv kontrol i medlemsstaterne af overholdelsen af de relevante bestemmelser. Denne kontrol bør tjene til at begrænse og forebygge overtrædelser. Desuden bør der indføres et system, som sikrer, at virksomheder i en høj risikoklasse kontrolleres grundigere og hyppigere.

(4) Risici som følge af træthed hos førere bør endvidere modvirkes gennem håndhævelse af direktiv 2002/15/EF.

(5) Foranstaltningerne i dette direktiv bør ikke blot føre til forbedring af færdselssikkerheden, men også til harmonisering af arbejdsvilkårene i Fællesskabet samt til fremme af lige konkurrencevilkår.

(6) Udskiftning af analoge kontrolapparater med digitale vil gradvis gøre det muligt at kontrollere større mængder data hurtigere og mere præcist. Derfor vil medlemsstaterne i stigende grad være i stand til at gennemføre mere kontrol. Andelen af arbejdsdage, der skal kontrolleres, for førere af køretøjer, som er omfattet af de sociale bestemmelser, bør derfor gradvis hæves til 4 %.

⁽¹⁾ EUT C 241 af 28.9.2004, s. 65.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 20.4.2004 (EUT C 104 E af 30.4.2004, s. 385), Rådets fælles holdning af 9.12.2004 (EUT C 63 E af 15.3.2005, s. 1) og Europa-Parlamentets holdning af 13.4.2005 (EUT C 33 E af 9.2.2006, s. 415). Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2.2.2006 og Rådets afgørelse af 2.2.2006.

⁽³⁾ EFT L 370 af 31.12.1985, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/59/EF (EUT L 226 af 10.9.2003, s. 4).

⁽⁴⁾ EFT L 370 af 31.12.1985, s. 8. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 432/2004 (EUT L 71 af 10.3.2004, s. 3).

⁽⁵⁾ EFT L 80 af 23.3.2002, s. 35.

(7) Hvad angår kontrolordningerne må det være målet, at nationale løsninger udvikles i retning af europæisk interoperabilitet og praktisk anvendelighed.

(8) Alle kontrolmyndigheder bør råde over tilstrækkeligt standardudstyr og hensigtsmæssige lovmæssige beføjelser, således at de kan udføre deres opgaver virkningsfuldt og effektivt.

- (9) Uden at det berører den korrekte udførelse af de opgaver, der er fastsat i dette direktiv, bør medlemsstaterne tilstræbe at sikre, at vejkontrol udføres effektivt og hurtigt med henblik på at gennemføre kontrollen på kortest mulig tid og med mindst mulig forsinkelse for føreren.
- (10) I hver medlemsstat bør der være et enkelt organ for forbindelserne inden for Fællesskabet med andre relevante kompetente myndigheder. Dette organ bør også udarbejde relevante statistikker. Medlemsstaterne bør også anvende en sammenhængende national håndhævelsesstrategi på deres område og kan udpege et enkelt organ, der skal koordinere gennemførelsen.
- (11) Samarbejdet mellem medlemsstaternes kontrolmyndigheder bør fremmes yderligere gennem samordnede kontrolforanstaltninger, fælles uddannelsesinitiativer, elektronisk udveksling af oplysninger samt udveksling af oplysninger og erfaringer.
- (12) Bedste praksis inden for håndhævelse af reglerne for vejtransport, navnlig med hensyn til at sikre en harmoniseret fremgangsmåde ved udstedelse af attester for en førers årlige ferie eller sygeorlov, bør fremmes gennem et forum for medlemsstaternes kontrolmyndigheder.
- (13) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (14) Målet for dette direktiv, nemlig at indføre klare, fælles regler om minimumsbetingelserne for kontrol af, at forordning (EØF) nr. 3820/85 og (EØF) nr. 3821/85 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 ⁽²⁾ gennemføres korrekt og ensartet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan på grund af behovet for en samordnet indsats på tværs af grænserne bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

- (15) Rådets direktiv 88/599/EØF ⁽³⁾ om standardkontrolprocedurer for gennemførelse af forordning (EØF) nr. 3820/85 og (EØF) nr. 3821/85 bør derfor ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Dette direktiv fastsætter minimumsbetingelser for gennemførelsen af forordning (EØF) nr. 3820/85 og (EØF) nr. 3821/85.

Artikel 2

Kontrolordninger

1. Medlemsstaterne indfører en ordning med hensigtsmæssig og regelmæssig kontrol af en korrekt og konsekvent gennemførelse, som omhandlet i artikel 1, både på vejene og hos virksomhederne inden for samtlige transportkategorier.

Denne kontrol skal hvert år omfatte et bredt, repræsentativt udsnit af mobile arbejdstagere, førere, virksomheder og køretøjer inden for alle de transportkategorier, der er omfattet af forordning (EØF) nr. 3820/85 og (EØF) nr. 3821/85.

Medlemsstaterne sørger for, at der anvendes en sammenhængende national kontrolstrategi på deres område. Med henblik herpå kan medlemsstaterne udpege et koordineringsorgan for så vidt angår foranstaltninger, der træffes i henhold til artikel 4 og 6, og Kommissionen og de andre medlemsstater underrettes i så fald herom.

2. I den udstrækning, det ikke allerede er tilfældet, tillægger medlemsstaterne senest den 1. maj 2007 det kompetente kontrolpersonale passende lovmæssige beføjelser, således at det på korrekt vis kan udføre kontrolopgaverne i henhold til dette direktiv.

3. Hver medlemsstat tilrettelægger kontrollen på en sådan måde, at 1 % af arbejdsdagene for førere af køretøjer, som er omfattet af forordning (EØF) nr. 3820/85 og (EØF) nr. 3821/85 kontrolleres fra den 1. maj 2006. Denne procentsats hæves til mindst 2 % fra den 1. januar 2008 og til mindst 3 % fra den 1. januar 2010.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EUT L 102 af 11.4.2006, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 325 af 29.11.1988, s. 55. Ændret ved forordning (EF) nr. 2135/98 (EFT L 274 af 9.10.1998, s. 1).

Fra den 1. januar 2012 kan denne minimumsprocentsats hæves til 4 % af Kommissionen efter proceduren i artikel 12, stk. 2, hvis de statistikker, der er indsamlet i henhold til artikel 3, viser, at gennemsnitligt mere end 90 % af alle kontrollerede køretøjer er udstyret med et digitalt kontrolapparat. Kommissionen tager ved sin beslutning herom bl.a. hensyn til, om de gældende kontrolforanstaltninger er effektive, især om tilgængeligheden af data fra digitale kontrolapparater hos virksomhederne.

Mindst 15 % af det samlede antal kontrollerede arbejdsdage skal kontrolleres på vejene og mindst 30 % hos virksomhederne. Efter den 1. januar 2008 skal mindst 30 % af det samlede antal kontrollerede arbejdsdage kontrolleres på vejene og mindst 50 % hos virksomhederne.

4. De oplysninger, der fremsendes til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3820/85, skal bl.a. omfatte antallet af førere, der er kontrolleret på vejene, antallet af kontrolaktioner, der er gennemført hos virksomhederne, antallet af kontrollerede arbejdsdage og antallet og karakteren af konstaterede overtrædelser, med angivelse af, om der er transporteret personer eller gods.

Artikel 3

Statistikker

Medlemsstaterne sikrer, at de statistiske oplysninger, der indsamles ved den kontrol, som udføres i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1 og 3, inddeles i følgende kategorier:

- a) for så vidt angår kontrol på vejene:
 - i) vejtype, dvs. motorvej, hovedvej eller bivej, det kontrollerede køretøjs registreringsland med henblik på at undgå forskelsbehandling
 - ii) kontrolapparattype, analog eller digital
- b) for så vidt angår kontrol hos virksomhederne:
 - i) transportaktivitetstype, dvs. international eller indenlandsk transport, passagerbefordring eller godstransport, transport for egen regning eller mod vederlag
 - ii) størrelsen af virksomhedens vognpark
 - iii) kontrolapparattype, analog eller digital.

Disse statistikker forelægges Kommissionen hvert andet år og offentliggøres i en rapport.

De indsamlede data for det seneste år opbevares af medlemsstaternes kompetente myndigheder.

Virksomheder, der er ansvarlige for førere, opbevarer dokumenter, kontroldata og andre relevante oplysninger, som kontrolmyndighederne har overgivet til dem, om den kontrol, der er foretaget hos virksomheden eller af dens førere på vejene, i ét år.

Enhver yderligere påkrævet præcisering af definitionerne af de i litra a) og b) anførte kategorier fastlægges af Kommissionen efter proceduren i artikel 12, stk. 2.

Artikel 4

Vejkontrol

1. Vejkontrollen udføres på forskellige steder og på vilkårlige tidspunkter af døgnet og dækker så stor en del af vejnettet, at kontrolstederne vanskeligt kan undgås.

2. Medlemsstaterne sikrer, at:

- a) der træffes fyldestgørende foranstaltninger til at indrette kontrolsteder på eller i nærheden af eksisterende og planlagte veje, og om nødvendigt til at servicestationer og andre sikre steder langs motorvejene kan fungere som kontrolsteder
- b) kontrollen foretages efter et system med tilfældig rotation og under hensyntagen til en passende geografisk balance.

3. Vejkontrollen omfatter de elementer, der er fastsat i bilag I, del A. Kontrollen kan koncentreres om et bestemt element, hvis omstændighederne kræver det.

4. Uden at dette berører artikel 9, stk. 2, foretages vejkontrollen uden forskelsbehandling. Navnlig må kontrolpersonalet ikke forskelsbehandle på grundlag af:

- a) køretøjets indregistreringsland
- b) førerens bopælsland
- c) virksomhedens etableringsland
- d) turens start- og bestemmelsessted
- e) kontrolapparattype, analog eller digital.

5. Kontrolpersonalet forsynes med:
- a) en liste over de vigtigste elementer, der skal kontrolleres, som fastlagt i bilag I, del A
- b) standardkontroludstyr som fastlagt i bilag II.

disse myndigheders anmodning, samme status som kontrol, der foretages hos virksomhederne.

Artikel 7

Forbindelserne inden for Fællesskabet

6. Hvis en medlemsstats vejkontrol af føreren af et køretøj, der er indregistreret i en anden medlemsstat, giver grund til at formode, at der er begået overtrædelser, som ikke kan konstateres ved kontrollen, fordi de nødvendige data mangler, bistår de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater hinanden med at klarlægge situationen.

1. Medlemsstaterne udpeger et organ, der har til opgave:

- a) at sørge for koordinering med tilsvarende organer i andre berørte medlemsstater med hensyn til aktioner, der gennemføres i henhold til artikel 5
- b) hvert andet år at fremsende statistiske oplysninger til Kommissionen i henhold til artikel 16, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3820/85
- c) at være hovedansvarlig for at yde de kompetente myndigheder i andre medlemsstater bistand i henhold til artikel 4, stk. 6.

Artikel 5

Samordnet kontrol

Medlemsstaterne gennemfører mindst seks gange om året samordnede kontrolaktioner med henblik på vejkontrol af førere og køretøjer, der er omfattet af forordning (EØF) nr. 3820/85 og (EØF) nr. 3821/85. Disse aktioner gennemføres samtidig af to eller flere medlemsstaters kontrolmyndigheder, der hver arbejder på deres respektive medlemsstats eget område.

Organet skal være repræsenteret i det udvalg, der er omhandlet i artikel 12, stk. 1.

Artikel 6

Kontrol hos virksomhederne

1. Kontrol hos en virksomhed planlægges i lyset af tidligere erfaringer med forskellige transport- og virksomhedskategorier. Der foretages også kontrol hos en virksomhed, hvis der ved vejkontrol er konstateret grove overtrædelser af forordning (EØF) nr. 3820/85 eller forordning (EØF) nr. 3821/85.

2. Hver medlemsstat giver Kommissionen meddelelse om udpegelsen af dette organ, og Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

3. Der gøres en aktiv indsats for at fremme udveksling af data, erfaringer og andre oplysninger mellem medlemsstaterne, hovedsagelig, men ikke udelukkende, via det udvalg, der er omhandlet i artikel 12, stk. 1, og andre organer, som Kommissionen måtte udpege efter proceduren i artikel 12, stk. 2.

2. Kontrol hos en virksomhed omfatter elementerne i bilag I, del A og del B.

3. Kontrolpersonalet forsynes med:

- a) en liste over de vigtigste elementer, der skal kontrolleres, som fastlagt i bilag I, del A og B
- b) standardkontroludstyr som fastlagt i bilag II.

4. Kontrolpersonalet i en medlemsstat tager under kontrollen hensyn til eventuelle oplysninger, som det udpegede koordinerende organ i en anden medlemsstat, jf. artikel 7, stk. 1, har videregivet vedrørende virksomhedens aktiviteter i denne anden medlemsstat.

5. Ved anvendelsen af stk. 1-4 har kontrol, der foretages hos de kompetente myndigheder på grundlag af relevante dokumenter eller data, som virksomhederne har fremlagt på

Artikel 8

Udveksling af oplysninger

1. Oplysninger, som medlemsstaternes myndigheder stiller til rådighed for hinanden i henhold til artikel 17, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3820/85 og artikel 19, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3821/85, udveksles mellem de udpegede organer, der er meddelt Kommissionen i medfør af artikel 7, stk. 2:

- a) mindst én gang hvert halve år efter dette direktivs ikrafttræden
- b) efter særlig anmodning fra en medlemsstat i specifikke tilfælde.

2. Medlemsstaterne tilstræber at indføre systemer til elektronisk udveksling af oplysninger. Efter proceduren i artikel 12, stk. 2, fastlægger Kommissionen en fælles metode for effektiv udveksling af oplysninger.

*Artikel 9***Risikoklassificeringssystem**

1. Medlemsstaterne indfører et system for risikoklassificering af virksomheder baseret på det relative antal og grovheden af de overtrædelser af forordning (EØF) nr. 3820/85 eller (EØF) nr. 3821/85, som den enkelte virksomhed har begået. Kommissionen fremmer dialogen mellem medlemsstaterne med henblik på at bidrage til overensstemmelsen mellem disse systemer for risikoklassificering.

2. Virksomheder i en høj risikoklasse kontrolleres grundigere og hyppigere. Kriterierne og de nærmere regler for indførelsen af et sådant system drøftes i det i artikel 12 omhandlede udvalg med henblik på at udvikle et system til udveksling af oplysninger om bedste praksis.

3. En foreløbig liste over overtrædelser af forordning (EØF) nr. 3820/85 og (EØF) nr. 3821/85 er opstillet i bilag III.

Med henblik på at opstille retningslinjer for vægtning af overtrædelser af forordning (EØF) nr. 3820/85 og (EØF) nr. 3821/85 kan Kommissionen, hvis det er relevant, efter proceduren i artikel 12, stk. 2, tilpasse bilag III med henblik på at fastlægge en fælles ramme for overtrædelser, som inddeles i kategorier, efter hvor alvorlige overtrædelserne er.

Kategorien vedrørende de mest alvorlige overtrædelser bør omfatte overtrædelser, hvor manglende overholdelse af de relevante bestemmelser i forordning (EØF) nr. 3820/85 og (EØF) nr. 3821/85 indebærer en stor risiko for alvorlig personskade eller død.

*Artikel 10***Rapport**

Senest den 1. maj 2009 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om de sanktioner, der er fastsat i medlemsstaternes lovgivning for alvorlige overtrædelser.

*Artikel 11***Bedste praksis**

1. Efter proceduren i artikel 12, stk. 2, fastlægger Kommissionen retningslinjer for god kontrolpraksis.

Disse retningslinjer offentliggøres i en beretning, Kommissionen udarbejder hvert andet år.

2. Medlemsstaterne opstiller fælles uddannelsesprogrammer vedrørende bedste praksis, der afvikles mindst en gang om året, og tilskynder til udveksling af personale mindst en gang om året mellem deres respektive koordinerende kontrolorganer.

3. En elektronisk og printervenlig formular udformes af Kommissionen efter proceduren i artikel 12, stk. 2, og den anvendes, hvis føreren har været fraværende på grund af sygdom eller ferie, eller hvis føreren har ført et andet køretøj, der er undtaget fra forordning (EØF) nr. 3820/85, i den periode, der er nævnt i artikel 15, stk. 7, første afsnit, første led, i forordning (EØF) nr. 3821/85.

4. Medlemsstaterne sørger for, at kontrolpersonalet er veluddannet til at udføre sine opgaver.

*Artikel 12***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 18, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3821/85.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

*Artikel 13***Gennemførelsesforanstaltninger**

Efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 12, stk. 2, gennemførelsesforanstaltninger navnlig med henblik på:

a) at fremme en fælles tilgang til dette direktivs gennemførelse

b) at tilskynde kontrolmyndighederne til at følge en samordnet fremgangsmåde og en harmoniseret fortolkning af forordning (EØF) nr. 3820/85

c) at fremme dialogen mellem transportsektoren og kontrolmyndighederne.

*Artikel 14***Forhandlinger med tredjelande**

Når dette direktiv er trådt i kraft, indleder Fællesskabet forhandlinger med de relevante tredjelande om anvendelse af bestemmelser svarende til direktivets bestemmelser.

Indtil disse forhandlinger er afsluttet, fremsender medlemsstaterne kontroldata vedrørende køretøjer fra tredjelande sammen med de oplysninger, der fremsendes til Kommissionen i henhold til artikel 16, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3820/85.

*Artikel 15***Ajourføring af bilagene**

Ændringer i bilagene, der er nødvendige for at tilpasse dem til udviklingen inden for bedste praksis, vedtages efter proceduren i artikel 12, stk. 2.

*Artikel 16***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. april 2007. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser, samt en sammenligningstabel over de pågældende bestemmelser og bestemmelserne i dette direktiv.

Udfærdiget i Strasbourg, den 15. marts 2006.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BORRELL FONTELLES
Formand

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 17***Ophævelse**

1. Direktiv 88/599/EØF ophæves.

2. Henvisninger til det ophævede direktiv betragtes som henvisninger til nærværende direktiv.

*Artikel 18***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 19***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

På Rådets vegne
H. WINKLER
Formand

BILAG I

DEL A

VEJKONTROL

Vejkontrollen omfatter normalt følgende elementer:

- 1) daglige og ugentlige køretider, pauser samt daglige og ugentlige hviletider; også diagramarkene for de forudgående dage, der skal opbevares i køretøjet i overensstemmelse med artikel 15, stk. 7, i forordning (EØF) nr. 3821/85 og/eller de data, der er lagret for samme periode på førerkortet og/eller i kontrolapparatets datalager i overensstemmelse med bilag II og/eller udskrifter
- 2) for den periode, der er omhandlet i artikel 15, stk. 7, i forordning (EØF) nr. 3821/85, eventuelle tilfælde, hvor den tilladte hastighed for køretøjet er overskredet, defineret som perioder på over ét minut, hvor køretøjets hastighed overstiger 90 km/h for køretøjer i kategori N₃ eller 105 km/h for køretøjer i kategori M₃ (kategori N₃ og M₃ som defineret i bilag II, del A, til Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽¹⁾)
- 3) hvor det er relevant, momentane hastigheder, der er nået af køretøjet, som registreret af kontrolapparatet inden for højst de foregående 24 timers brug af køretøjet
- 4) sikring af, at kontrolapparatet fungerer korrekt (fastlæggelse af eventuelt misbrug af kontrolapparatet og/eller førerkortet og/eller diagramarkene) eller, hvor det er relevant, at de i artikel 14, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 3820/85 nævnte dokumenter forefindes

DEL B

KONTROL HOS VIRKSOMHEDERNE

Kontrol hos virksomheder omfatter ud over de elementer, der er anført i del A:

- 1) ugentlige hviletider og køretiderne mellem disse hviletider
- 2) kontrol af at tougersbegrænsningen af køretiderne overholdes
- 3) diagramark, data og udskrifter fra køretøjsenhed og førerkort.

Medlemsstaterne kan i givet fald, hvis der konstateres en overtrædelse, undersøge, om andre led i transportkæden er medansvarlige, f.eks. speditører, transportører eller underkontrahenter, der måtte have tilskyndet til eller medvirket til overtrædelsen; det kontrolleres i den forbindelse, at kontrakter om levering af transportydelser er udformet således, at det er muligt at overholde forordning (EØF) nr. 3820/85 og (EØF) nr. 3821/85.

⁽¹⁾ EFT L 42 af 23.2.1970, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2006/28/EF (EUT L 65 af 7.3.2006, s. 27).

*BILAG II***Standardudstyr, der skal være til rådighed for kontrolmyndigheder**

Medlemsstaterne sikrer, at følgende standardudstyr er til rådighed for de kontrolmyndigheder, der udfører de opgaver, der er fastlagt i bilag I:

- 1) udstyr til at overføre data fra køretøjsenheden og det digitale kontrolapparats førerkort, til at læse data samt at analysere data og/eller overføre resultaterne til en central database til analyse
 - 2) udstyr til at kontrollere diagramarkene.
-

*BILAG III***Overtrædelser**

I overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, og med henblik på dette direktiv opstilles følgende foreløbige liste over overtrædelser:

- 1) overskridelse af den maksimalt tilladte køretid for henholdsvis ét døgn, en uge eller 14 døgn
 - 2) manglende overholdelse af den daglige eller ugentlige minimumshviletid
 - 3) tilsidesættelse af minimumskravet til pauser
 - 4) Manglende overholdelse af kravene i forordning (EØF) nr. 3821/85 til installering af kontrolapparater.
-

ERKLÆRINGER

Kommissionen tilkendegiver, at i relation til klassifikationen af alvorlige overtrædelser er dens forståelse, at alvorlige overtrædelser af forordningen om harmonisering af visse sociale love om vejtransport omfatter følgende:

1. overskridelse af den maksimalt tilladte køretid for henholdsvis ét døgn, 6 døgn eller 14 døgn med 20 % eller mere
2. manglende overholdelse af den daglige eller ugentlige minimumshviletid med 20 % eller mere
3. manglende overholdelse af minimumskravet til pauser med 33 % eller mere
4. en fartskriver, der ikke er udstyret i overensstemmelse med betingelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85.

Kommissionen og medlemsstaterne bestræber sig på at sikre, at AETR-bestemmelserne senest to år efter dette direktivs ikrafttræden er bragt i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv. Hvis en sådan overensstemmelse ikke er opnået inden for denne periode, foreslår Kommissionen foranstaltninger med henblik på at finde en løsning.
